

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie C · número 95

Comissió de Cultura

Sessió 4, dimecres 31 d'octubre de 2018

Presidència del Sr. Lluís Font i Espinós

TAULA DE CONTINGUT

Sessió informativa amb la consellera de Cultura sobre el nomenament de Lluís Puig i Gordi com a director del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional del Departament de Cultura 355-00024/12	5
Preguntes al Govern acumulades relatives a les deficiències detectades en l'estructura de l'amfiteatre romà de Tarragona 311-00375/12 a 311-00380/12	19
Preguntes al Govern acumulades relatives a la música 311-00413/12 a 311-00419/12	22
Pregunta al Govern sobre les mesures previstes per a avançar en el patrocini i el mecenatge culturals 311-00443/12	28
Pregunta al Govern sobre l'aplicació del Pla integral de les arts visuals 311-00445/12	29
Pregunta al Govern sobre les mesures previstes per a actualitzar el Sistema d'Arxius de Catalunya 311-00446/12	31
Pregunta al Govern sobre les iniciatives previstes per a impulsar la defensa de l'artista i el creador 311-00447/12	32
Preguntes al Govern acumulades sobre la necessitat de modificar la Llei 20/2010, del cinema, i sobre les accions per a recuperar i consolidar espectadors de cinema en català 311-00448/12 i 311-00449/12	34
Pregunta al Govern sobre la necessitat d'impulsar un pacte nacional per l'audiovisual 311-00450/12	36
Pregunta al Govern sobre l'aportació de recursos per a executar la tercera fase de l'excavació arqueològica del convent del Roser de Ciutadilla (Urgell) 311-00539/12	37
Pregunta al Govern sobre l'estructura organitzativa de l'àrea dirigida per Lluís Puig i Gordi com a director del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional del Departament de Cultura 311-00553/12	37

Pregunta al Govern sobre el personal, càrrecs, funcions i retribucions de l'àrea del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional del Departament de Cultura 311-00554/12	39
Pregunta al Govern sobre la dotació econòmica del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional del Departament de Cultura 311-00555/12	41
Pregunta al Govern sobre l'aportació de recursos per a fer efectiva l'aturada de la ruïna i la restauració del castell de Vergós Guerrejat, a Estaràs (Segarra) 311-00587/12	43
Pregunta al Govern sobre les mesures previstes per a aturar l'esfondrament de la muralla medieval de Torà i restaurar-la 311-00623/12	44
Pregunta al Govern sobre les raons per les quals la consellera de Cultura no va assistir al lliurament del premi Planeta 2018 311-00625/12	44
Proposta de resolució sobre el foment de les orquestres privades 250-00314/12	47
Proposta de resolució sobre la igualtat de gènere en les polítiques culturals 250-00330/12	51
Proposta de resolució sobre el jaciment arqueològic de la Cova Gran, de Santa Linya 250-00331/12	55
Proposta de resolució sobre el fons de l'editorial Anagrama 250-00351/12	57

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 4 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC) s'obre a les tres de la tarda i cinc minuts. Presideix Lluís Font i Espinós, acompanyat de la vicepresidenta, Elisenda Alamany Gutiérrez, i de la secretària, Blanca Victoria Navarro Pacheco. Assisteix la Mesa la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Hi són presents els diputats Héctor Amelló Montiu, Susana Beltrán García, Maialen Fernández Cabezas, María Luz Guilarte Sánchez i David Mejía Ayra, pel G. P. de Ciutadans; Josep Costa i Rosselló, Francesc de Dalmasas i Thió, Xavier Quinquillà Durich, Ferran Roquer i Padrosa i Francesc Ten i Costa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Eva Baró Ramos, Magda Casamitjana i Aguilà, Jenn Díaz Ruiz, Gemma Espigares Tribó i Josep M. Jové i Lladó, pel G. P. Republicà, i Rafel Bruguera Batalla i Esther Niubó Cidoncha, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar.

Assisteix a aquesta sessió la consellera de Cultura, Laura Borràs i Castanyer, acompanyada de la secretària general del Departament de Cultura, Maria Dolors Portús i Vinyeta.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Cultura amb la consellera de Cultura sobre el nomenament de Lluís Puig i Gordi com a director del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional del Departament de Cultura (tram. 355-00024/12). Comissió de Cultura. Sessió informativa.

2. Preguntes al Govern, a respondre oralment en comissió:

2.1. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures de seguretat i de protecció adoptades en el darrer any davant els problemes estructurals detectats a l'amfiteatre romà de Tarragona (tram. 311-00375/12). Maialen Fernández Cabezas, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 69, 17).

2.2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures aplicades actualment per a protegir l'estructura de l'amfiteatre romà de Tarragona (tram. 311-00376/12). Maialen Fernández Cabezas, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 69, 17).

2.3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions previstes per a reparar les deficiències detectades en l'estructura de l'amfiteatre romà de Tarragona (tram. 311-00377/12). Maialen Fernández Cabezas, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 69, 18).

2.4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la durada prevista de les obres per a reparar les deficiències detectades en l'estructura de l'amfiteatre romà de Tarragona (tram. 311-00378/12). Maialen Fernández Cabezas, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 69, 19).

2.5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si s'ha fet algun estudi geològic o patrimonial que detectés el deteriorament de l'amfiteatre romà de Tarragona (tram. 311-00379/12). Maialen Fernández Cabezas, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 69, 20).

2.6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'import i la partida pressupostària destinats a reparar l'esclletxa apareguda a l'amfiteatre romà de Tarragona (tram. 311-00380/12). Maialen Fernández Cabezas, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 69, 21).

2.7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions i els recursos econòmics per a articular el sector de la música atenent la diversitat estilística, jurídica, econòmica, social i territorial (tram. 311-00413/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 17).

2.8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions i els recursos econòmics per a potenciar la formació musical (tram. 311-00414/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 17).

2.9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions i els recursos econòmics per a aconseguir nou públic en el sector de la música (tram. 311-00415/12).

Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 18).

2.10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions i els recursos econòmics per a optimitzar l'impacte dels ajuts en la creació, producció i difusió de la música (tram. 311-00416/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 19).

2.11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions i els recursos econòmics per a potenciar el Mercat de Música Viva de Vic i la Fira Mediterrània de Manresa (tram. 311-00417/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 19).

2.12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions i els recursos econòmics per a crear el marc i les eines per a internacionalitzar la producció musical (tram. 311-00418/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 20).

2.13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions fetes en aplicació del Pla integral de la música a Catalunya i els recursos econòmics que s'hi han destinat (tram. 311-00419/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 21).

2.14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures previstes per a avançar en el patrocini i el mecenatge culturals (tram. 311-00443/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 113, 13).

2.15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'aplicació del Pla integral de les arts visuals (tram. 311-00445/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 113, 13).

2.16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures previstes per a actualitzar el Sistema d'Arxius de Catalunya (tram. 311-00446/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 113, 14).

2.17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les iniciatives previstes per a impulsar la defensa de l'artista i el creador (tram. 311-00447/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 113, 14).

2.18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la necessitat de modificar la Llei 20/2010, del cinema (tram. 311-00448/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 113, 15).

2.19. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions per a recuperar i consolidar espectadors de cinema en català (tram. 311-00449/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 113, 15).

2.20. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la necessitat d'impulsar un pacte nacional per l'audiovisual (tram. 311-00450/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 113, 15).

2.21. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'aportació de recursos per a executar la tercera fase de l'excavació arqueològica del convent del Roser de Ciutadilla (Urgell) (tram. 311-00539/12). Elisenda Alamany Gutiérrez, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 149, 205).

2.22. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'estructura organitzativa de l'àrea dirigida per Lluís Puig i Gordi com a director del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional del Departament de Cultura (tram. 311-00553/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 149, 205).

2.23. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el personal, càrrecs, funcions i retribucions de l'àrea del Programa per al desenvolupament de projectes culturals

d'àmbit internacional del Departament de Cultura (tram. 311-00554/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 149, 206).

2.24. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la dotació econòmica del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional del Departament de Cultura (tram. 311-00555/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 149, 206).

2.25. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'aportació de recursos per a fer efectiva l'aturada de la ruïna i la restauració del castell de Vergós Guerrejat, a Estaràs (Segarra) (tram. 311-00587/12). Elisenda Alamany Gutiérrez, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 149, 209).

2.26. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures previstes per a aturar l'esfondrament de la muralla medieval de Torà i restaurar-la (tram. 311-00623/12). Elisenda Alamany Gutiérrez, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.

2.27. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les raons per les quals la consellera de Cultura no va assistir al lliurament del premi Planeta 2018 (tram. 311-00625/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

3. Proposta de resolució sobre el foment de les orquestres privades (tram. 250-00314/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 136, 84; esmenes: BOPC 170, 16).

4. Proposta de resolució sobre la igualtat de gènere en les polítiques culturals (tram. 250-00330/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 140, 22).

5. Proposta de resolució sobre el jaciment arqueològic de la Cova Gran, de Santa Linya (tram. 250-00331/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 140, 24; esmenes: BOPC 170, 19).

6. Proposta de resolució sobre el fons de l'editorial Anagrama (tram. 250-00351/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 143, 41; esmenes: BOPC 180, 9).

El president

Bona tarda. Si els sembla, donarem inici a la quarta sessió de la Comissió de Cultura.

En primer lloc, donar la benvinguda a les diputades i diputats membres de la comissió, a l'honorable consellera –que avui ens acompanya i que intervindrà almenys en dues parts de la sessió–, a l'equip del Departament de Cultura, siguin tots benvinguts.

Ja sé que les dates no són les més propícies per poder-nos estendre amb una reunió llarga; per això en l'ordre del dia –ho deuen haver vist en la convocatòria– s'indica que no passarem de les set de la tarda. Per tant, intentarem treballar de manera eficient, a fons, parlant de les coses el temps que convingui, però sense entretenir-nos, i que tots puguem gaudir del descans merescut, amb la sensació d'haver fet la feina ben feta, que és el que pertoca en aquesta comissió i a les diputades i diputats.

Sessió informativa amb la consellera de Cultura sobre el nomenament de Lluís Puig i Gordi com a director del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional del Departament de Cultura

355-00024/12

Si els sembla, començarà la sessió informativa la consellera, i després pararem cinc minuts i demanaré als portaveus dels grups que s'atansin aquí i decidirem el

temps que cada grup pot, després, emprar per intervenir. Jo anticiparia que cinc minuts seria un bon temps, però voldria escoltar els portaveus, i, a la vista de com ha anat la presentació, si s'ha estès més o menys, decidir i modular-ho.

Després hi haurà una resposta de la consellera i possibles, diguem-ne, contrarespostes dels grups. I amb això donaríem per finalitzada aquesta sessió informativa.

Bé, doncs, benvolguda consellera, tens la paraula. I gràcies de nou per ser aquí amb nosaltres.

La consellera de Cultura (Laura Borràs i Castanyer)

Moltíssimes gràcies, president. Membres de la Mesa, bona tarda, diputades i diputats, secretari general i tots els directors generals i treballadors del departament que m'acompanyeu.

He de dir-vos que arribo jo en unes circumstàncies una mica justes; estic amb febre, estic refredada i estic contracturada. Per tant, tota la part esquerra de la Mesa, diríem, no m'ho tingueu en compte, és que no hem puc girar gaire i, per tant, potser us miraré més a aquesta banda, però és..., he preferit dir-ho abans d'hora perquè no fos cas que ningú es pogués pensar... (*Veus de fons.*) President, ho tinc difícil per mirar-te, he de fer-ho així, girant-me molt, eh?, estic una mica encarcerada. Però era preceptiu comparèixer i per això ho faig.

Els diré que he preparat aquesta meva compareixença en base a cinc eixos temàtics que donin comptes dels possibles dubtes que hagi suscitat el nomenament del conseller Puig com a director del Programa de coordinació de l'acció cultural del Departament de Cultura a l'exterior.

Per tant, el que primer faré és dir què és aquest Programa per al desenvolupament dels projectes culturals d'àmbit internacional; quins són els recursos que s'hi destinen; quins són els recursos de naturalesa organitzativa de què disposa, i quin procediment s'ha seguit per nomenar el director i per què la direcció del programa, la seu, és a Brusselles.

Per tant, és en base a aquests cinc eixos que aniré donant les meves respostes.

D'entrada, dir que la creació d'aquest nou programa és una oportunitat de millora, una oportunitat de millora que es va detectar amb el desplegament justament de la distribució competencial que neix del Decret 1/2018 del 9 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competències dels departaments de la Generalitat de Catalunya.

D'acord amb el que preveu aquest article 3.3 d'aquest decret, les relacions exteriors i l'actuació de la Generalitat davant de les institucions de la Unió Europea corresponen al Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència. L'atribució exclusiva d'aquestes competències a un departament específic obliga el Departament de Cultura a replantejar el seu model de representació a l'exterior, i, per tant, a buscar fórmules de coordinació i col·laboració amb els diversos òrgans de l'Administració de la Generalitat que tenen competències en matèria d'acció exterior, relacions exteriors i actuació de la Generalitat davant de les institucions de la Unió Europea.

Per això era necessari trobar aquestes fórmules de coordinació d'aquesta acció conjunta del Departament de Cultura en matèria d'internacionalització, perquè tenim, a més a més, un programa pressupostari, el 442, on el nostre departament té entre els seus objectius fomentar la projecció exterior de la llengua, de la cultura i de la creació catalanes, tant per donar-les a conèixer com per obrir nous horitzons al talent creatiu i als projectes d'internacionalització de les empreses culturals.

Per tant, tenim l'acció de les empreses culturals, la projecció exterior de la llengua, la cultura catalanes i les relacions internacionals.

Quins actors hi participen? Doncs actors de set naturaleses diverses. El Gabinet i la Secretaria General d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència; el Gabinet i la Secretaria General de Cultura; la Direcció General de Política Lingüís-

tica; la Direcció General de Cooperació Cultural; l'Institut Català de les Empreses Culturals, i el Consorci de l'Institut Ramon Llull, per no esmentar projectes específics, com el de la Direcció General de Patrimoni, que també poden tenir... o que fins ara han trobat un encaix en algun d'aquests set grans actors.

La diversitat de fórmules jurídiques, d'àmbits competencials, de missions i de finalitats de cadascun d'aquests actors fan que el seguiment i l'orientació estratègica d'aquest programa pressupostari siguin, per definició, complexos. Aquesta complexitat, sumada al nou model d'acció exterior de la Generalitat, van ser determinants a l'hora de crear un programa per al desenvolupament dels projectes culturals d'àmbit internacional.

Per tant, el programa neix amb aquesta voluntat de millor aprofitament dels recursos existents i coordinació de les polítiques d'internacionalització del nostre departament.

Per tant, d'acord amb el que es va aprovar amb l'acord de govern del 31 de juliol, els objectius del programa són els següents: dirigir i supervisar la participació del Departament de Cultura en l'elaboració de les polítiques culturals europees en el si del Consell d'Europa, la Comissió Europea i el Comitè de les Regions, i relacionar-se amb altres institucions europees i internacionals pel que fa a l'àmbit cultural, en coordinació permanent amb els òrgans competents de la mateixa Generalitat de Catalunya. Fomentar l'intercanvi cultural internacional com un factor enriquidor de la creativitat i el desenvolupament cultural, i com a transmissió a l'exterior de la riquesa cultural de la societat catalana. Contribuir també a construir una confiança internacional i enfortir lligams a través de la cultura, les arts i els valors que aquestes transmeten, i promocionar internacionalment la diversitat cultural, la seva contribució a la tolerància, com un dels actius que són més preuats en un món globalitzat.

Aquests objectius ultrapassen les finalitats de qualsevol ens instrumental del nostre departament i s'emmarquen en l'exercici de les funcions de planificació i seguiment de polítiques públiques que, com a subjecte principal en la relació amb el sector públic, corresponen al Departament de Cultura. La forma en què aquest Govern decideix abordar aquests objectius forma part de les competències d'autoorganització que són pròpies de qualsevol administració.

I quins recursos destinem a aquest programa? Doncs, com he esmentat, el programa pressupostari 442, que es basa en el pressupost de la Generalitat de Catalunya, se situa en el vèrtex estratègic de les polítiques d'internacionalització de la cultura catalana i, per tant, se'n desprenen tot un conjunt de partides pressupostàries que tenen a veure amb els creadors, les empreses culturals, la internacionalització de la cultura, el patrimoni cultural, l'associacionisme, les grans institucions culturals, la promoció de la llengua catalana. I, per tant, són recursos econòmics que venen per cadascuna d'aquestes partides que porten implícits aquests actors.

Organitzativament, en canvi, vam determinar que la creació d'aquest programa no comporta cap altre lloc de treball; no s'ha creat cap altre lloc de treball. És una funció de coordinació i el director disposa del suport de la unitat directiva corresponent de cadascun d'aquests diversos actors que he esmentat, segons l'àmbit sectorial dels projectes que es desenvolupen.

Per tant, en aquest sentit, és una coordinació amb la resta d'unitats directives del departament, i de les entitats adscrites o que depenen i impulsen projectes de promoció i projecció exterior de la cultura catalana. Per tant, és un lloc de treball de caràcter eventual, no estructural, i d'ell, d'aquest lloc de treball, no en depèn cap efectiu ni cap unitat orgànica. Les seves funcions s'exerceixen, doncs, en un marc de coordinació estratègica i, per tant, amb l'exercici de les activitats unipersonals inherents al càrrec.

Com hem procedit per nomenar el director d'aquest programa? Doncs, com també específica l'acord de govern de 31 de juliol, al capdavant d'aquest programa hi ha aquest lloc de caràcter eventual, amb les funcions que hem descrit, i el seu nome-

nament, en tant que càrrec de confiança, d'assessorament especial i de coordinació estratègica, és lliure.

Per tant, en què ens hem basat? En el talent. Ens hem basat en l'aprofitament del talent i, per tant, el que hem buscat és una persona de llarga trajectòria, d'una qualitat indiscutible, i una persona que té grans coneixements que li són coneguts i reconeguts en l'àmbit de la cultura. Per tant, des del seu currículum com a conseller de Cultura, i cada país ha d'intentar capitalitzar aquesta riquesa, ell va ser nomenat conseller de Cultura pel president Puigdemont i té una llarguíssima trajectòria que comença, doncs, pel fet d'haver exercit de conseller de Cultura durant l'onzena legislatura. Però, a més a més, des de gener del 2011 fins a juliol del 2017 va ser director general de Cultura Popular, Associacionisme i Acció Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

A més a més, la seva trajectòria professional arrencava de l'àmbit privat. Per tant, és una persona que té la doble expertesa: coneix l'Administració, però també té una llarguíssima trajectòria avalada en el món de la feina cultural de base i en l'àmbit privat. Va ser director artístic del Mercat de Música Viva de Vic; ha dirigit també l'empresa VESC, Vèrtex Empresarial de Serveis Culturals, que es dedica a la cançó, a la música i a la dansa catalana d'arrel tradicional i, per extensió, de tota la Mediterrània; va ser director també de la Fira Mediterrània de Manresa entre els anys 99 i 2010, i prèviament havia ocupat també el càrrec de cap de l'Àrea de Recursos del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana al mateix Departament de Cultura.

Ha dirigit diversos esbarts: Terrassa, Catalunya Dansa, l'Esbart Igualadí, l'Esbart Ciutat Comtal i l'esbart de Rubí. És músic del Grup de Folk; va ser en el seu moment participant del grup de folk Ministrils del Raval, i ha estat fundador i gestor de diverses entitats culturals terrassenques, com ara Carnavalis, Treure Ball, Ball d'en Serrallonga, Atreu, el grup d'estudis sobre la Festa Major de Terrassa i altres. I ha endegat i ha dirigit en diversos moments de la seva trajectòria professional el projecte de la Casa de la Música de Terrassa, juntament amb Salt, amb Mataró amb l'Hospitalet de Llobregat i amb Manresa. I ha format part de les taules sectorials de les indústries culturals i de música del Pacte cívic per la cultura de Terrassa.

Té diverses publicacions en matèria de cultura tradicional i és un productor de diversos DVDs i CDs sobre danses tradicionals catalanes, festes a Catalunya, apunts de folklore de Terrassa, calendaris de dansa tradicionals, danses de la terra de la mateixa Biblioteca Joan Amades, etcètera. Per si tot això no fos prou, és Premi Nacional de Dansa, va ser Premi Nacional de Dansa l'any 1984.

Per tant, em sembla que és un currículum impecable, que l'avalua extraordinàriament per dur a terme la feina que se li ha encarregat. I podem afirmar amb rotunditat que el director del programa té el perfil professional per desenvolupar les funcions que té atribuïdes i acredita tots els mèrits i les capacitats per fer-ho, sense oblidar, això no obstant, i ho he dit abans, que el seu nomenament, d'acord amb el que estableix la normativa vigent, és lliure.

I el darrer punt de la meua intervenció seria l'explicació de per què la direcció del programa és a Brusselles. Precisament perquè hem parlat de la direcció i supervisió de la participació al Departament de Cultura en l'elaboració de les polítiques culturals europees en el si del Consell d'Europa, de la Comissió Europea i del Comitè de les Regions, és fonamental poder-se relacionar amb aquestes institucions europees internacionals en l'àmbit cultural, i, en tant que la seu d'aquestes institucions europees s'ubica a Brusselles i que segons preveu l'article 4 del Decret 61/2017 de 13 de juny, de les unitats de representació institucional del Govern a l'exterior, la representació del Govern de la Generalitat davant de la Unió Europea es du a terme mitjançant la delegació del Govern davant de la Unió Europea, per això la direcció del Programa per al desenvolupament dels projectes culturals d'àmbit internacional opera precisament en aquesta ciutat.

Per tant, ho veiem com una oportunitat de poder fer més i millor la feina que té encarregada el director d'aquest programa, fer-ho en el cor de les polítiques europees per les quals ell ha de treballar.

I fins aquí la meva intervenció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera.

Si els sembla, donarem cinc minuts i els proposaré que els portaveus es puguin atansar aquí a la Mesa i, juntament amb la vicepresidenta i la secretària, acordarem dos coses del funcionament del que ve a continuació, dels temps i dels ritmes.

La sessió se suspèn a un quart de quatre de la tarda i cinc minuts i es reprèn a un quart de quatre i deu minuts.

El president

Molt bé. He oblidat demanar si algun grup tenia alguna substitució.

Héctor Amelló Montiu

Sí, presidente; muchas gracias. Mari Luz Guilarte sustituye a Martín Barra.

El president

Perfecte.

Francesc Ten i Costa

Sí, president, moltes gràcies. La diputada Montse Macià és substituïda pel diputat Ferran Roquer, així com la diputada Mònica Sales és substituïda pel senyor Francesc de Dalmasas.

Jenn Díaz Ruiz

Sí. La diputada Eva Baró substituirà el diputat Raül Romeva, la diputada Magda Casamitjana substituirà la diputada Marta Vilalta i la diputada Gemma Espigares substitueix el diputat Ruben Wagensberg. Gràcies.

El president

Molt bé, fantàstic. Molt bé. En la breu reunió que hem fet amb els diputats hem acordat que cada grup tindria cinc minuts per poder intervenir. A continuació, té la paraula el senyor Héctor Amelló, portaveu del Grup de Ciutadans. Té la paraula.

Héctor Amelló Montiu

Muchas gracias, presidente. Buenas tardes, diputados, diputadas, directores generales y miembros del departamento que hoy nos acompañan. Buenas tardes, señora Borràs, espero que se mejore pronto y vuelva a estar en plena forma.

Mire, no sé si dirigirme a usted como *consellera* o como experta en el *Quijote*, como la califican algunos de sus compañeros, porque..., aunque, la verdad, es un tanto curioso que, para ser experta, nosotros no hemos conseguido encontrar ningún artículo suyo indexado sobre esta obra ni sobre su autor, y entonces considerarla experta (*rialles*) por parte de sus compañeros nos parece un poco arriesgado.

Pero, en fin, hoy no estamos aquí para hablar del *Quijote* ni tampoco estamos aquí para hablar de ese manifiesto supremacista que tiene incluido en el Plan nacional de lectura, el manifiesto Koiné (*remor de veus*), ese que impulsa una única lengua en Cataluña, que debe ser el catalán, o que nos llama a los castellanohablantes «instrumentos involuntarios de colonización lingüística». Por cierto, el señor Albert Sáez este domingo escribía en *El Periódico* que, y cito textualmente, «el núcleo duro del Gobierno actual es, con descaro, seguidor de las tesis del manifiesto Koiné». Y no lo dice como algo positivo. Seguro que este periodista, pues, supongo que para usted tampoco lo habrá entendido bien. Y es que, para la inmensa mayoría de catalanes, el manifiesto Koiné es un texto excluyente y supremacista.

Pero, como le decía, no estamos aquí para hablar de usted como experta en el *Quijote*, ni para hablar de las barbaridades del excluyente y retrógrado manifiesto Koiné, ni para hablar del supremacismo del señor Torra cuando nos llama «bestias carroñeras», «víboras», «hienas», «con una tara en el ADN», temas todos que valdrían para una tesis sobre el supremacismo nacionalista en el siglo xx –o en el siglo xxi–, y ustedes serían los principales protagonistas del texto. Y lo serían, por ejemplo, por tuits como este, donde hablan de ADN; por ejemplo, este, o, por ejemplo, este también que tiene aquí, donde usted también habla de ADN, de ADN, supongo, referido a aquellas personas, pues, que no piensan como usted. O donde, por ejemplo, dice: «Avui fa de català i no d'espanyol nascut a Catalunya.» Yo no sé exactamente si hoy hago de catalán o de español nacido en Cataluña; de hecho, soy español nacido en Cataluña y también soy catalán.

Pero, mire, de lo que venimos a hablar es de la otra cara del nacionalismo, el nacionalismo no solamente populista o supremacista y excluyente y retrógrado, como hacen ustedes. El nacionalismo no solamente es corrupto y fomenta las redes clientelares; el nacionalismo también crea chiringuitos para amiguetes, como hacen ustedes. Y de esto sí que son expertos: son expertos en vivir del *procés*; de hecho, son ustedes unos vividores del *procés*. Son expertos en crear instituciones *fake*, con cargos y carguitos en chiringuitos para sus amiguitos; en hacer ver que están creando estructuras que a los catalanes no nos servirán para nada, pero que nos costarán una pasta.

Usted enchufa a su amigo, el señor Lluís Puig, y le crea un puesto a su medida, un puesto con unas funciones que se aguantan sobre el papel, pero que en la realidad están vacías de contenido y no nos solucionan absolutamente ningún problema. Su amigo, el enchufado, nos cuesta a los catalanes más de 85.000 euros anuales, que se dice pronto, 85.000, pero para las personas que tenemos sentido común, para aquellas que somos responsables con los recursos públicos, con los impuestos que pagan todos los catalanes a los que ustedes..., a su amigo le regala 85.000 euros, para nosotros es indignante. Y es una aberración política pagar 85.000 euros a esta persona. Usted le ha dado más de 85.000 euros a una persona que está huida de la justicia española, y esto también forma parte de su currículum, que no va a rendir cuentas a nadie y que está fuera del control de las instituciones. Está usted quemando el dinero público de todos los catalanes para pagar servicios prestados y favores a sus amigos.

El enchufado huido de la justicia –además con cobardía– está asumiendo funciones de representación de un órgano democrático como es la Generalitat de Catalunya. Un enchufado huido de la justicia está representando internacionalmente a todos los catalanes. Nosotros lo consideramos ilegítimo, ilegal y, por supuesto, lo consideramos inmoral. Ustedes le crean un carguito a su amigo el enchufado para intentar justificar un sueldazo para que este señor viva a costa de todos los catalanes.

Lo que le decía: son ustedes los vividores y vividoras del *procés*. Esta es su forma de tener amigos puestos a dedo, y a sueldo, y que los asuntos de los catalanes se sigan tratando en chiringuitos al margen del control político de una institución democrática como este Parlament.

Este señor que usted ha enchufado ya fue destituido por dar un golpe a la democracia española, por poner en peligro los derechos y las libertades de los catalanes, y lo quiere continuar haciendo desde el extranjero y a costa de nuestro dinero. Y a usted la mejor idea que se le ocurre es ponerse a su servicio montándole un chiringuito a su medida.

Su enchufado no trabaja ni trabajará jamás para todos los catalanes. No trabajará por una cultura común; no trabajará por crear circuitos internacionales, por crear y proyectar nuestros artistas; no trabajará para crear nuevos modelos que sitúen la cultura y las artes como elementos clave para ayudar a las personas y las instituciones a contribuir de un modo más inclusivo, abierto y próspero para conseguir un cambio positivo en la sociedad. No lo hará y no lo está haciendo. No sé exactamente a quién quieren engañar.

Su enchufado está involucrado en hechos muy graves, por los que debe dar cuenta, y quiere continuar con lo que hizo hasta ahora hace un año. Es responsable de romper la convivencia, de fracturar la sociedad, y quiere seguir persistiendo en el mismo camino.

Miren, vivir en el extranjero cuesta dinero, pero no se pondrá a trabajar –a trabajar, no–, ya que usted está aquí para salvarle, mandarle todos los meses un sobre con la paguita a costa del dinero de todos, para que sigan ahondando en la fractura, para que sigan montando estructuras paralelas al sistema democrático y legal, y para que sigan montando chiringuitos y para que sigan degradando nuestras instituciones.

Desde Ciudadanos no les vamos a permitir que sigan por ese camino. Les decimos que basta: basta de dilapidar los recursos públicos, basta de fracturar, basta de mentir, basta de manipular, basta de crear chiringuitos al margen del sistema democrático y basta de enchufar a sus amigos huidos de la justicia. Decimos basta.

El president

Té la paraula el senyor Rafel Bruguera, portaveu del Grup Socialistes i Units per Avançar.

Rafel Bruguera Batalla

Gràcies, president. Bona tarda, diputades i diputats; honorable consellera, bona tarda. També li desitjo una recuperació d'avui per demà.

Honorable consellera, miri, vull començar per felicitar-la. La felicito; crec que ho ha fet molt bé. De fet, el que ha fet, en el fons, és que ha fet de la necessitat virtut, eh? És a dir, ha vestit un sant a partir d'una premissa determinada, que era trobar un encaix per a una persona concreta i, per tant, com que està a l'estranger, justificar el perquè és aquesta persona, etcètera.

Tots sabem que això és així –tots sabem que això és així–; per tant, jo crec que el que caldria seria parlar una mica més clar i sense eufemismes. No, no..., tampoc ha de passar res. Nosaltres no ens posem amb els mèrits ni amb la idoneïtat de la persona, només faltaria –només faltaria. Home, sí que hi veiem alguns problemes pràctics: per exemple, si aquest diputat que els parla demana la seva compareixença al Parlament, com ens ho farem? Per exemple, eh?

Per tant, ho repeteixo: el que vostès han fet ha sigut vestir un sant i, per tant, trobar la manera..., molt enginyosa, molt ben arrodonida, molt ben pensada i molt ben estructurada i molt ben explicada, com sempre que fa vostè..., que parla, doncs s'explica i s'expressa molt bé i amb rigorositat, però tots sabem que en el fons el que hi ha és una altra cosa: és que s'ha de trobar una manera de justificar una decisió presa d'antuvi, no?

Però, fins i tot més enllà d'això, a nosaltres el que ens preocupa no és tant això, que també, eh? –que també, i no li vull treure importància–, sinó la feina real. És a dir, el Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional es va crear –vostè em sembla que ho ha dit–, doncs, al llarg d'aquest estiu, eh? I, en resposta a una pregunta per escrit d'aquest diputat, vostè diu que, entre d'altres, les més importants tasques, eh?, són reforçar l'acció exterior del Departament de Cultura i, en segon lloc, detectar agents inversors culturals internacionals, etcètera.

Bé, miri, no, res a dir, al contrari, hi estem perfectament d'acord. Per tant, a mi el que m'agradaria, més enllà de rejustificar –que per mi no cal que ho faci, ja m'han quedat clares les raons, no cal que ho torni a explicar amb altres paraules–, el que sí que ens preocupa –el que sí que ens preocupa– és, tres, quatre mesos després, què hi ha? Què hi ha? Què tenim? Alguna concreció? Alguna gestió concreta? Algun resultat palpable, concret? Això és el que ens interessa més, sense defugir el nomenament concret del responsable, del director, del programa, que, ho repeteixo, a nosaltres no ens sembla una bona decisió, no pas perquè ell no sigui capaç, sinó per qüestions eminentment pràctiques i polítiques.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la diputada Elisenda Alamany, portaveu del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem.

Elisenda Alamany Gutiérrez

Gràcies. Molt honorable consellera, bona tarda. A veure, és tan veritat que Lluís Puig té molts mèrits, segurament, per ser director del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional, com tan veritat és, segurament, que el fet que sigui a Brusselles és també un mèrit per tenir aquest càrrec. Jo crec que això és una constatació i és un criteri polític. Però és una constatació que comparteixo també amb el grup del Partit Socialista: que aquest segurament és un mèrit polític pel qual Lluís Puig i Gordi ocupa aquesta plaça.

Com ha explicat vostè, és un càrrec eventual, és una figura contemplada no només a la Generalitat, sinó als ajuntaments; no és una cosa estranya ni opaca; existeix i és un càrrec que es dona de manera discrecional, i entenc, llavors, que té la confiança del Govern. El que ens toca a nosaltres, més que parlar de la seva trajectòria personal, penso que és parlar sobre quines propostes polítiques plantejaren, el senyor Lluís Puig i la consellera, en matèria d'internacionalització de la cultura catalana, més enllà dels titulars. I, per a nosaltres –i crec que per a la resta de l'oposició també–, el més important és saber com es realitzarà el suport als artistes, després d'anys d'ús en el món de la cultura, com hem anat comentant també en aquesta comissió.

El pilar principal per aconseguir una bona internacionalització, com és obvi, és que es fomenti el talent i la innovació a la cultura. I això no només s'aconsegueix sent a Brusselles, sinó també superant els entrebancs produïts per molta austeritat, i que ja s'arrosseguen, en el camp de la cultura, des de fa més d'una dècada. En especial, i com hem anat comentant també –i per centrar-nos en coses concretes–, creiem que també des d'aquest programa cal actuar sobre la precarietat que afecta el món de la cultura, revertint la poca inversió que es realitza per part de les administracions.

Ho hem dit moltes vegades –no ens en cansarem, de dir-ho, perquè també ho diuen aquelles entitats i associacions relacionades amb la cultura–, que hem de superar el 0,8 per cent del pressupost. Jo sempre que tingui l'oportunitat de dir-ho –i crec que coincideixo també amb la consellera–..., continuarem empenyent perquè no només sigui una prioritat per a vostè i per a tots nosaltres, sinó que sigui de govern, perquè encara som molt lluny del 2 per cent, que seria el més adequat.

I creiem que això, el fet de no tenir pressupost, no és només una xifra, sinó que afecta molt negativament les eines que té la Generalitat per fomentar i promoure la internacionalització de la cultura del nostre país. Alguns exemples són, per exemple, l'Institut Ramon Llull, un dels principals organismes per projectar la cultura i llengua catalanes al món, que viu amb un pressupost, encara que nosaltres creiem que és molt pobre, de 8 milions, després de patir, any rere any també, dràstiques retallades, i creiem que és hora de reforçar-lo. Té un important paper, també, en la projecció de la llengua i de la cultura catalanes, i cal un impuls nou que compti amb més recursos i atenció per part de la Generalitat.

Però també és el moment de parlar de l'Institut Català de les Empreses Culturals, que ha d'ajudar les iniciatives culturals del nostre país, que també va formar part d'aquelles dràstiques retallades durant els governs que ens han precedit, i just quan ara començava a recuperar-se de la sentència del Tribunal Constitucional del juliol de l'any passat, contra el Canal Digital Català, torna, no?, va tornar a matar el seu creixement. I reclamem també, en aquest cas, doncs, un paper proactiu, on nosaltres acompanyarem la Generalitat, com no pot ser d'una altra manera, per plantar cara als impediments per part del Govern espanyol, i per posar totes les eines i esforços necessaris per no frenar la promoció de la nostra cultura al món.

Però li vull traslladar, com deia, més enllà que avui parlem de la trajectòria personal de Lluís Puig i Gordi, com que és un càrrec discrecional, com vostè ha comentat, a mi el que m'interessa més és avaluar la feina que pugui fer, més que ja posar-li una etiqueta d'entrada. Crec que la nostra feina, si és seriosa, hauria de basar-se en evidències, i encara no en tenim, d'evidències, però espero que en puguem tenir aviat. I sobre això jutjarem la seva feina, no sobre el fet que sigui a Brusselles o que sigui a Catalunya.

I, per tant, doncs, li vull traslladar a la senyora consellera, també, que estarem atents a totes les actuacions que faci el departament per promoure la cultura catalana al món. No deixarem passar cap ocasió per recordar-li, sempre que en tinguem el moment, que és hora de fer polítiques, també, que posin en el centre la cultura, i que per part nostra, doncs, sempre empenyerem per posar, això, la cultura en el centre de la vida social i política de Catalunya. I esperem, sobretot, poder fer anàlisi d'aquestes polítiques culturals segons les evidències, però per part nostra no posarem una etiqueta d'entrada a aquest nomenament.

Gràcies.

El president

Té la paraula la diputada Jenn Díaz, en nom del Grup Republicà.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bé, és un goig intervindre després de la diputada Alamany, perquè sembla que el debat cultural ha tornat al centre, també, de la Comissió de Cultura. Com a castellanoparlant, com a lectora del *Quijote*, em fa molt de goig també poder ser aquí per veure quina resposta té la consellera, però avui hem vingut a parlar d'una altra cosa i, per tant, voldria tractar el tema que hem vingut a tractar, no? Tot i que em sembla que el Koiné, que el *Quijote*, seran una constant en aquesta legislatura, doncs, bé, venim a parlar de contingut.

I diria que tots som aquí perquè ens creiem i ens estimem la cultura d'aquest país, i que, per tant, considerem que la cultura –vull pensar que ho pensem tots, aquí, i totes– és una eina de cohesió social, és una eina també d'ascensor social, que la cultura ens fa millors i que la cultura ens fa més lliures i, per tant, més crítics. I, per tant, no trobem inconvenient perquè tots aquests valors tinguin una base internacional i arribin tan lluny com sigui possible.

Veiem bé que el departament busqui tants aliats com calgui per poder internacionalitzar la cultura catalana arreu del món, tot i que no ens estranya, a aquestes alçades, que hi hagi qui prioritzi la confrontació i aquesta fractura no social, sinó a tots els nivells, davant d'un projecte en positiu –crec que aquest projecte parla en positiu– com és la projecció cultural a l'exterior, com també es fa des de l'Institut Ramon Llull, i no anem amb apriorismes segons qui hi ha al càrrec, que en aquest cas estem molt contentes que hi hagi la primera dona a l'Institut Ramon Llull, amb la Iolanda Batallé.

El programa que crea tanta i tanta controvèrsia no s'ha creat per a res que no respecti aquest esperit de voler internacionalitzar la cultura d'aquest país. Sembla que alguns pensen que la política funciona a cop de mala fe, no?, de mala intenció, i que les coses es fan gairebé per molestar. Però des del Grup Republicà el que veiem és una finestra més oberta, una nova oportunitat. I, per tant, encoratgem el senyor Puig i Gordi a fer molta feina des de l'exili; no des de l'estranger, des de l'exili. Perquè, de la mateixa manera que la cultura ens ha obert portes arreu del món..., i ara penso també en molts creadors i creadores d'aquest país, que van ser a l'exili i que van mantindre la cultura d'aquest país viva, fins i tot, des de ciutats com Ginebra. I el que volem és més portes obertes i no en volem cap de tancada.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula el diputat Francesc Ten, en nom del Grup de Junts per Catalunya.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, president. Molt bona tarda, honorable consellera; molt bona tarda, companyes i companys, diputades i diputats, i salutacions al personal del Departament de Cultura que avui també ens acompanya aquí.

Si m'ho permet, president, avui fa un any que va començar un exili –un exili–, i demà farà un any que va començar presó per al Govern destituït pel 155. I m'agradaria començar amb la primera estrofa de les *Corrandes d'exili*, de Pere Quart, que és: «Una nit de lluna plena / tramuntàrem la carena / lentament, sense dir res. / Si la lluna feia el ple / també el feu la nostra pena.»

I és veritat, tenim una pena immensa al cor per aquest exili i per aquesta presó que fa un any que patim. Però també tenim una força immensa per tirar endavant i per reconstruir aquest país que volem. I, com que volem reconstruir un país nou, necessitem també polítiques culturals internacionals d'acord amb aquest país.

Mirin, si m'ho permeten, jo els llegiré uns punts. Diu el següent: «Catalunya vol participar amb veu pròpia als organismes internacionals que debaten i acorden els mecanismes de cooperació cultural a escala europea i mundial. A l'escala europea, el Consell d'Europa, en matèria de cooperació, i la Unió Europea, en el procés de consolidació de la unitat política, disposen de polítiques i programes culturals que ens concerneixen directament. Catalunya manté la seva voluntat d'expressar directament els seus plantejaments i propostes culturals en aquests organismes.

»D'acord amb els agents diversos de cadascun dels sectors, s'establiran accions que incrementin la capacitat d'exportació cultural. S'elaborarà un pla d'acció cultural a l'exterior per tal d'orientar globalment les prioritats i les estratègies, a mitjà termini, de l'acció cultural en l'àmbit internacional. Es promourà la identificació de Catalunya a nivell internacional, com a terra de patrimoni, història i coneixement, creativitat i innovació.

»El departament promourà la intensificació de la projecció exterior en una triple dimensió: l'exportació, la internacionalització i la revisió dels sistemes de relacions amb les administracions supranacionals.»

Tots aquests punts que jo els he llegit provenen d'una proposta d'acord nacional per a la cultura que l'any 2013 el departament va tirar endavant amb totes les incorporacions que provenien d'aquest mateix Parlament.

Necessitem que el departament incentivi, planifiqui i programi la política cultural internacional. Algú pot pensar que un programa cultural internacional és innecessari?, que el departament no l'ha de tenir, aquest programa? A mi em sembla que no. A mi em sembla que el departament necessita un programa d'actuació internacional i que, per tant, és molt ben fet, és molt just i molt pertinent que hagi optat per tots els objectius que el mateix programa esmenta i que la consellera ja ens ha esmentat també aquí: fer valer la cultura catalana en l'àmbit internacional; relacionar-se amb les altres institucions europees i internacionals; enfortir lligams a través de la cultura, les arts i els valors de la societat; promocionar internacionalment la diversitat cultural, etcètera.

En aquesta línia, doncs, a nosaltres ens sembla que és molt i molt pertinent tenir un programa per al desenvolupament de projectes culturals, un programa d'acció exterior. I no només és convenient, sinó que és realment necessari.

Per tant, estem molt d'acord que s'hagi creat aquest programa i que s'hagi encarregat al senyor Lluís Puig que des de Brusselles, des d'aquest exili, pugui ell dirigir-lo. Perquè és un programa, és un pla d'acció exterior que ajudarà de paraigua, com ja s'ha dit, a l'Institut Ramon Llull i a l'ICEC, i això a nosaltres ens sembla molt i molt important. I ja he dit que no només és convenient, sinó necessari.

Deia en Cesc Casadesús en un article –que és el director del Grec– que, essent catalans, podem ser alguna cosa en l'àmbit internacional i donar sentit a la nostra vida col·lectiva de pertinença a algun lloc. Doncs és això. Això no es fa per generació espontània, sinó que s'ha d'incentivar, s'ha de treballar, s'ha de programar des del mateix departament, perquè no tots som Dalí, no tots som Jordi Savall, no tots som Jaume Cabré ni Monzó, sinó que es necessita incentivar-ho amb una planificació justa que treballi per la internacionalització de la cultura i per la cultura de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Bé. Consellera, té la paraula, doncs.

La consellera de Cultura

M'ha demanat el president si volia un moment per ordenar les idees, però no... No sé si seran desordenades o no, però tinc les idees que tinc i les expressaré.

Jo no sé..., el diputat de Ciudadanos no sabia com adreçar-se a mi. Em dic Laura. Em dic Laura Borràs. Em podria dir pel meu nom: Laura. També tinc un càrrec ara, que és el d'honorable consellera, o consellera a seques. També soc professora de la Universitat de Barcelona, o pot dir-me «doctora Borràs». Qualsevol d'aquests càrrecs.

Jo no sé si soc experta o no en el *Quijote*. Li vaig dedicar l'últim capítol de la meva tesi doctoral, l'any 97; però no és a mi a qui em correspon de dir-ho.

Però vostès deuen ser experts en *chiringuitos*, perquè els localitzen a tot arreu i sempre en parlen. I nosaltres aquí no venim a parlar de *chiringuitos*, venim a fer feina per a tothom. I això és el que he vingut a intentar explicar. Una sol·licitud de compareixença per a un programa internacional dut a terme per una persona que en té tota la competència. I vostès estan, doncs, això, obsessionats... No sabia que veníem a parlar de Twitter –no ho sabia. No sabia que veníem a parlar del manifest Koiné, que, hi insisteixo, els recomano que en llegeixin el darrer punt. Jo el vaig llegir aquí, en la mateixa compareixença primera que vaig fer a la Comissió de Cultura. Però si vostè en l'últim punt del manifest, que... Com que estem en pla de foment de la lectura, jo decideixo llegir-lo, mai quedarà en un sac buit.

«Manifestem la necessitat que s'incorpori la voluntat d'articular la llengua catalana com a eix integrador de la nostra ciutadania en un marc d'assumpció pública del multilingüisme com a riquesa individual i social, amb totes les mesures necessàries per garantir que tothom se senti reconegut i inclòs en la construcció d'un país normal també pel que fa a la llengua.»

Si aquí hi pot veure alguna mena d'exclusió, quan es parla de multilingüisme i quan es parla de reconeixement i que tothom pugui sentir-s'hi a gust, tenim un problema, però no és de naturalesa lingüística.

Sobre els tuits, també li recomano que vegi el CIS i vegi les categories per a les quals s'adscriu la gent, els graus amb què se sent català nascut a Espanya, espanyol nascut a Catalunya... No són categories meves, són del CIS.

Però, bé, com que veníem a parlar del programa, tenim molta feina internacional per poder fer, diré que nosaltres capitalitzem el talent i l'expertesa de la gent que treballa per a tothom. Això és el que ha fet el conseller Puig al llarg de tota la seva trajectòria professional i és el que continuarà fent des d'aquest nou programa. I el *sueldazo* que vostè ha dit que té el conseller, amb la figura de coordinador del programa internacional, és equivalent a un sou de secretari general. En el món privat, qualsevol persona que dugués a terme aquesta feina com a consultor tindria un sou equivalent a la seva categoria.

No entraré a considerar si és un fugit de la justícia, perquè és una persona lliure, que viatja per països europeus, i que si va fugir d'alguna cosa va ser de la repressió, i va anar a cercar justícia. I, tot sigui dit de passada, la van trobar. La van anar a bus-

car, aquesta justícia, i la van trobar. S'ha trobat a Alemanya, s'ha trobat a Brussel·les, s'ha trobat a Escòcia i a Suïssa. Per tant, mirin si és un fugit de la justícia, mirin que fugit que està de la justícia que des del primer dia es va posar a disposició de la justícia; no hi ha cap ordre d'extradició, com sí que tenen els fugits de la justícia. I miri que fugit que és que treballa a la Delegació del Govern, a la Delegació del Govern a Brussel·les, que, per a més senyes, i això ja és, si m'ho permeten, justícia poètica, té seu a la *rue de la Loi*, que l'hi tradueixo, el carrer de la Llei (*alguns diputats piquen amb les mans*). I aquí és on treballa el conseller Puig. Això pel que fa a les preguntes que em feien des de Ciudadanos.

Pel que fa al Grup Socialista, com que a vostè ja li han quedat molt clares les raons, jo no hi aprofundiré. Vostè em demanava resultats, i jo l'hi agraeixo moltíssim, senyor Bruguera, que puguem parlar de continguts. I només els projectes d'actuació del 2018 d'aquest programa, que va ser posat en marxa..., va ser fet el nomenament el dia 31 de juliol d'aquest mateix any, d'entrada ja hi ha dins del web del Departament de Cultura un nou espai que recull tots aquests projectes europeus en els quals el Departament de Cultura està involucrat i que coordina, des de llavors mateix, Lluís Puig. Aquesta informació la tenen al web cultura.gencat.cat/internacional/programes-unio-europea. Aquí ja hi ha tots els programes que s'estan coordinant des d'aquest moment.

Què s'ha fet? Doncs ja s'ha participat en el fòrum Creative Europe, a New European Agenda for Culture, que promou l'European Committee of the Regions. Aquí s'han tractat aspectes com la proposta de redacció d'un reglament propi del Parlament Europeu i del Consell de les Regions, vinculat precisament al programa Europa Creativa, on el Departament de Cultura també participa. També hi ha tota la convocatòria del Programa operatiu de cooperació territorial Espanya-França-Andorra; també el programa que treballa en l'àmbit de l'Euroregió Pirineus Mediterrània, concretament en la convocatòria d'ajuts a projectes culturals; també l'Agenda Europea per la Cultura i les noves línies d'actuació perquè tinguin validesa en el període 20-26. També el Lluís Puig hi està treballant.

Coordinadament amb la delegació de la Comissió a Barcelona, el programa treballa en accions vinculades a l'Any Europeu del Patrimoni. Precisament a Catalunya és on hi ha hagut una participació més activa d'aquesta commemoració que s'impulsa des de la Comissió i el Parlament Europeu. També estan previstes i s'han dut a terme ja visites de tècnics responsables municipals adscrits a les àrees de cultura i patrimoni a institucions europees, per tal d'acompanyar-los en la consecució de mecenatge o partenariat per als seus projectes. Per tant, aquí, amb aquestes accions concretes, també es veu la voluntat de connectar els gestors municipals amb iniciatives com els fons estructurals per recuperar o reutilitzar el patrimoni monumental local.

I ja s'han tingut converses amb agents i inversors culturals com l'Institut Flamenc d'Arquitectura, els responsables europeus de l'Agenda 2030, els responsables de l'Organització Mundial de Turisme, els representants dels casals catalans a l'exterior i l'Associació Catalana de Municipis. També s'ha obert contacte amb delegacions europees diverses dels governs de les illes Balears, del País Valencià, de Galícia i d'Euskadi. I, en coordinació amb la Secretaria d'Acció Exterior i la Unió Europea, el programa també lidera la coordinació de tots els grups de cultura que estan creats en el si dels plans de país de la Generalitat, que són fonamentalment el pla Japó i el pla Marroc, a banda també del pla Flandes, que també hi està treballant.

S'està treballant en aquest moment, en paral·lel a aquestes altres accions, en la redacció d'un document de planificació i coordinació transversal, justament per programar les accions i actuacions previstes per a l'any 2019, i la coordinació i lligam amb els documents estratègics, tant del Govern, amb el pla de govern, com de les delegacions exteriors, els organismes adscrits i els plans sectorials que queden vinculats a l'acció exterior. I aquí la col·laboració, sobretot amb l'ICEC, que ja té una

petita unitat allà, com, naturalment, amb l'Institut Ramon Llull..., el paper que juga el programa és fonamental.

Pel que fa a la senyora Alamany, estem alineades per posar la cultura al centre, estem alineades en la defensa del pressupost. Sempre els dic que qualsevol ajut en aquest sentit jo ja el duc a terme en tots els espais dels quals dispo, però, naturalment, que sigui cosa de tots ho enforçaix.

I, efectivament, l'Institut Ramon Llull i l'ICEC es van veure afectats per la situació de manca d'inversió pressupostària i de retallada en el seu moment. Estem treballant per revertir-la. La taxa de l'audiovisual va ser un cop molt fort. Estem buscant i hem aconseguit salvar la xifra, que per a nosaltres és fonamental; ho és pel sector de l'audiovisual, però, per extensió, perquè eixampla tota la inversió que es pot fer en la resta de sectors de la cultura, és fonamental poder continuar treballant i per això ho estem fent. Tenim un altre redactat, un avantprojecte de llei, per poder aconseguir al més aviat possible que aquests diners, que són fonamentals, que es van fer amb l'acord del sector, tornin a sumar. Igual com en els nous pressupostos hem demanat un increment per a l'Institut Ramon Llull, justament per dur a terme aquesta feina d'internacionalització que té assignada.

Pel que fa al Grup Republicà i a Junts per Catalunya, doncs coincideixo tan plenament amb tot el que han dit que trobo que seria redundant afegir res, perquè entenc que vostès valoren l'oportunitat de projectar la cultura catalana des de tots els espais possibles i, en aquest cas concret, tenint algú com el director del programa, que ho fa, com ha dit la diputada Jenn Díaz, des de l'exili a Brusselles.

Moltes gràcies.

El president

Els sembla que donem l'oportunitat a cada grup parlamentari de fer una brevíssima intervenció? No cal? (*Veus de fons.*) Sí. Cal obrir-lo o no cal obrir-lo? (*Pausa.*) (*Héctor Amelló Montiu demana per parlar.*)

El president

Pero muy breve.

Héctor Amelló Montiu

Muchas gracias, presidente. Brevemente. Mire, a nosotros nos sorprende que se reafirme en sus errores y que no realice la más mínima crítica. Y no sé cómo explicará que tantos y tantos catalanes, millones de catalanes, nos sintamos insultados por ese manifiesto, pero se lo puedo explicar: porque es excluyente y porque es supremacista. Si no lo quiere entender, no lo entienda.

Y después, mire, entiendo que ustedes quieran blanquear lo que hicieron hace un año, el 6 y el 7 de septiembre. Lo entiendo, porque es muy grave, y entiendo que quieran quitarle gravedad. Nosotros no lo olvidaremos. Y no olvidaremos que ustedes dieron un golpe a la democracia. Y no olvidaremos que ustedes se saltaron la ley. Y que pusieron en riesgo las libertades de todos los catalanes, pusieron en riesgo todas las libertades que teníamos.

Y, después, esas personas que pusieron en riesgo esas libertades se despidieron como aquel que se va de la oficina un viernes y va a volver un lunes: «Venga, hasta luego, nos vemos el lunes.» Y miren si sabían lo grave que era lo que habían hecho que terminaron huyendo al extranjero, rápidamente. Miren si sabían lo grave que era.

Y, por otra parte, para terminar, usted habla de la empresa privada. Si alguien quiere encontrar trabajo en la empresa privada solo tiene que presentar un currículum y que lo cojan, pero nosotros a huidos de la justicia no les ponemos un sueldo.

Y, después, ya le hemos dicho que ese nombramiento lo consideramos ilegítimo, ilegal e inmoral. Y si en algún momento quiere hablar de cómo tenemos que pro-

yectar la cultura catalana internacionalment, lo podem fer, podem parlar-lo, però no amb huida de la justícia.

(Rafel Bruguera Batalla demana per parlar.)

El president

Senyor Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Sí, molt breument, president. No tenia previst intervenir, però sí que vull fer una reflexió, encara que sé que predicaré en el desert. Nosaltres ens resistim –i en aquesta comissió intentarem complir aquesta resistència– a parlar dels temes dels quals es tracta.

Per parlar del Koiné, nosaltres ja varem fer una pregunta a la consellera. Doncs també. Però, és clar, no deixa de ser curiós que qui més critica que un grup parlamentari utilitzi el torn per parlar de coses que no són estrictament de l'ordre del dia, quan parla també ho fa, eh? Per tant, diguem-ne, els dos extrems es retroalimenten.

Jo els asseguro –jo els asseguro– que també en sé, de parlar de coses que no toquen. I, per tant, home, una reflexió en aquest sentit em sembla que no estaria malament, perquè, almenys nosaltres..., la nostra missió no és en absolut la de posar més problemes allà on ja n'hi ha, i molts, sinó d'intentar bastir ponts i intentar no trencar-los.

Gràcies.

Francesc de Dalmaes i Thió

No sé si és una qüestió d'ordre o no, però jo no sé si als lletrats els correspon assentir o no quan hi han intervencions de caràcter polític dels membres d'aquesta comissió. Ho desconec. En tot cas, a nosaltres ens incomoda.

El president

Bé, ara pararem tres minuts. *(La consellera de Cultura demana per parlar.)* Perdó, sí, perdó, perdó...

La consellera de Cultura

No, però puc respondre, no?

El president

Sí, sí, i tant i tant.

La consellera de Cultura

Ah. Ja no parlaré del que el senyor Bruguera no vol que esmenti, però sàpiga que ho he fet com a resposta, perquè hem començat parlant de Twitter, del *Quixot* i del manifest Koiné. Jo pensava que veníem a parlar de cultura i de... Vull dir, no ho sé, jo he respost estrictament perquè em nego que puguin ser atribuïdes... Hi ha una frase de Paine que diu: «El coneixement és un deure, la ignorància és un crim.» I jo crec que continuar parlant de coses sense conèixer-les o sense poder-les parlar amb coneixement de causa... Jo respondré sempre que se m'interpelli sobre aquesta qüestió.

Ara estàvem parlant d'una altra i, per tant, no entraré... Però sí per replicar el diputat de Ciudadanos, quan vostè parla, no entraré en les consideracions que fa d'«enxufat», i de fugat i d'il·legítim, il·legal, immoral i fugit de la justícia, perquè és abundant. A vostès els sembla que perquè ho van dient aconseguiran que un dia sigui veritat. Però jo ja he respost a això i, per tant, no insistiré en el tema, per no molestar la resta de diputats, que em sembla que ho han entès des del primer moment.

Però vostè diu que s'han posat en perill les llibertats de tots els catalans. Sàpiga, de moment, que les úniques llibertats dels catalans que estan coartades són les de les persones que són a la presó i a l'exili.

El president

Molt bé. Amb aquesta intervenció acabem el primer bloc. Els suggeria fa un moment de fer una pausa de tres minuts, per acabar de presentar com aniran en bloc les preguntes que venen a continuació, perquè, si ho fem ben fet, una cosa que podria ser molt extensa..., segurament guanyarem en eficiència.

Jo li demanaré a la secretària que després us expliqui la dinàmica del que vindrà a continuació, però m'agradaria que ens poguéssim veure un moment almenys la Mesa, Elisenda, i acabar-ho d'estructurar, i els portaveus, si volen venir, també.

La sessió se suspèn a les quatre de la tarda i quatre minuts i es reprèn a les quatre i nou minuts.

La secretària

Doncs el que farem serà agrupar les... Hi han preguntes que van correlatives i són del mateix tema, i, doncs, les agruparem per tal de gestionar el temps d'una manera més eficient.

Doncs el que farem és: de la pregunta 2.1 fins a la 2.6, se'ls assignarà un temps de deu minuts –que ara explicaré com gestionarem el temps. Després, de la 2.7 a la 2.13 també s'agruparan i se'ls assignarà un temps de deu minuts. Les preguntes 2.18 i 2.19 també aniran juntes i se'ls assignarà un temps de cinc minuts. I tota la resta de preguntes aniran soltes, dels diferents intervinents, i se'ls assignaran dos minuts i mig a cada pregunta.

I la manera de gestionar-les serà com al Ple, on hi haurà un temps total de dos minuts i mig –o el que he dit abans, deu o cinc–, i que es podrà gestionar amb un torn de rèplica i de resposta. I intentaré gestionar el temps tant de resposta de la consellera com dels grups paral·lelament, com al Ple.

El president

Començaríem, doncs. Que quedi clar que la persona que fa la pregunta tindrà un total de deu minuts. Llavors, si en gasta cinc d'entrada, li'n quedaran cinc per fer la rèplica; si en gasta deu, ja no podrà fer la rèplica. És així? Perfecte.

Preguntes al Govern acumulades relatives a les deficiències detectades en l'estructura de l'amfiteatre romà de Tarragona

311-00375/12 a 311-00380/12

Anem pel primer bloc de preguntes. Maialen?

Maialen Fernández Cabezas

Gracias, presidente. Buenas tardes a todos, *consellera*, su equipo. Bien, yo vengo aquí a plantear unas preguntas que ya se me han respondido en parte también por escrito en relación con las grietas que aparecieron en esta primavera en el anfiteatro de Tarragona.

Voy a hacer una pequeña introducción para no ir directamente a las preguntas y que, bueno, pues, todos los grupos, sobre todo los que no sean de Tarragona, pues, tengan una idea.

En Tarragona contamos con un patrimonio arqueológico y cultural de primer nivel, como ciudad Patrimonio de la Humanidad de la UNESCO que somos desde el año 2000. Para Ciudadanos el cuidado y la proyección de nuestro patrimonio es una prioridad. De hecho, en la última comisión de cultura, como recordarán los diputados aquí presentes, Ciudadanos planteó la creación de un nuevo museo Tarraco, que fue denegado por los grupos del Gobierno, apoyado junto a los Comunes.

Precisamente en relación con el tema que nos ocupa, las grietas y el deterioro del anfiteatro, que es un conjunto arqueológico de primer nivel, nuestro grupo municipal en Tarragona, de la mano de nuestro portavoz, el señor Rubén Viñuales,

ya se adelantó el equipo de gobierno. En el año 2017 ya plantearon que estaba esta cuestión; había unas grietas importantes que estaban deteriorando el anfiteatro. Sin embargo, para el ayuntamiento debió no ser una prioridad, no lo consideró importante, y no se tomaron ningún tipo de medidas, hasta que esta primavera, bueno, la situación fue más grave y se tuvo que apuntalar y desviar la entrada por otra zona.

Nos consta que el Departamento de Cultura está al tanto de estas deficiencias y de estos deterioros, puesto que en las respuestas escritas, pues, nos indica que hay un estudio que se hizo en septiembre del 2017, junto con otras administraciones –el ayuntamiento, entiendo–, que proponían investigar las causas que estaban deteriorando este anfiteatro y las medidas que se podían llevar a cabo. Sin embargo, no hemos tenido la respuesta de cuáles son estas medidas y qué análisis se han hecho.

No les informé en sus respuestas que la propiedad es del Ayuntamiento de Tarragona. Estamos hablando de un bien patrimonio histórico de la ciudad y, por lo tanto, es competencia de las tres administraciones: del ministerio, la Generalitat i el ayuntamiento. De hecho, tal y como nos ha informado la señora Saltó, que es la jefa de Patrimonio de Cultura del Ayuntamiento de Tarragona, todas las actuaciones que se lleven a cabo tienen que comunicarse, aunque sean puntuales, al Departamento de Cultura. No sé si en este caso el ayuntamiento se lo comunicó o hay una descoordinación entre la Generalitat, ayuntamientos y demás entes que deben velar por el patrimonio cultural de las ciudades.

No nos pasen la pelota de unos a otros. Su departamento tiene que implicarse en solucionar las deficiencias de nuestro patrimonio; en colaborar con los ayuntamientos, que en muchas ocasiones asumen competencias que tampoco les corresponden y a las que tienen que hacer frente. No es suficiente con comprobar que las actuaciones de emergencia son correctas, como nos indican; es necesario saber qué soluciones de futuro tienen. No podemos perder el patrimonio. Hablamos también del futuro económico y turístico de una ciudad tan importante como Tarragona.

Por todo ello, como la información que hemos recibido consideramos que no es suficiente, me gustaría que me ampliaran esta información con unas respuestas más concretas o más amplias.

Y paso a detallar las preguntas para el resto de diputados, por si no las tienen. Queremos saber las medidas de seguridad y protección adoptadas en el último año ante los problemas estructurales detectados en el anfiteatro; las medidas aplicadas actualmente para proteger la estructura, puesto que esto era de abril de este año y estamos en octubre a punto de empezare noviembre.

Cuáles son las actuaciones previstas para reparar las deficiencias detectadas en dicha estructura; la duración estimada de las obras para repararlo. ¿Se ha hecho algún estudio geológico patrimonial tal y como dice el documento de análisis de septiembre de 2017? Si se ha hecho, no lo he recibido y no tengo en qué consiste. Y la partida presupuestaria como Administración corresponsable del mantenimiento del mismo.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputada Maialen Fernández. Té la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Cultura

Gràcies per la introducció sobre la riquesa de Tarragona. Ahir mateix jo hi era. Vaig ser-hi ahir a la tarda, justament inaugurant les sarges de l'orgue de la catedral, que és una peça bellíssima d'una anunciació que cobreix l'orgue i que és un exemple de col·laboració, en aquest cas, amb l'arquebisbat, la Generalitat de Catalunya, la Diputació, l'ajuntament i, a més a més, col·laboració publicoprivada, perquè també la Fundació Mútua Catalana hi ha participat. Per tant, per sort, coneixem molt bé la riquesa patrimonial de Tarragona.

Fa poc érem a Madrid amb el ministre veient de quina manera podem resoldre els incompliments històrics que té l'Estat espanyol en matèria d'equipaments culturals amb Catalunya i vaig parlar de Tarragona. I tornàvem amb un compromís d'intervenció: 1 milió d'euros per al MNAC i, a més, la recuperació de la necròpolis, que fa vint-i-cinc anys que està tancada. I vam inaugurar l'Any Abelló literàriament a Tarragona. Per tant, coneixem molt bé la feina que s'hi fa.

Com vostè diu, aquesta pregunta la vam respondre ja en el seu moment, i parteixo de la base que no li diré que la titularitat és de l'ajuntament, perquè això ja ho sabem, i treballem amb moltíssims equipaments que no són de la nostra titularitat; és la feina de coordinació que ens correspon com a administracions.

També dir-li que la part afectada no és la part romana; és un decreixement dels anys setanta i s'hi ha fet un estintolament. I, si li sembla, com que vostè té totes les respostes per escrit, per no allargar-me en aquest punt, li ampliaré la part d'informació que s'ha treballat des del moment en què els vam donar la resposta perquè, si no, li llegiria per escrit el que vostè ja ha llegit en la resposta que vam fer en el seu moment.

Vam dir-los que el Departament de Cultura estava amatent que es donés compliment a l'acord de la Comissió Territorial del Patrimoni Cultural de data 25 d'abril del 2018 i que, en la Comissió Territorial del Patrimoni Cultural que es va dur a terme a Tarragona el 24 d'octubre d'aquest mateix any, es va aprovar precisament un informe tècnic presentat per l'Ajuntament de Tarragona sobre les obres realitzades en el marc del projecte que la comissió havia aprovat al mes d'abril.

Aquest informe consisteix en una descripció de les actuacions, i, a més a més, hi ha tot un conjunt d'informació gràfica que s'adjunta, informació i documentació de caràcter planimètric i fotogràfic, però que és el titular, qui té la propietat de l'equipament, qui ha de fixar els terminis d'execució dels treballs i les partides pressupostàries que té previstes a tal efecte.

Per tant, nosaltres en aquest sentit no hem destinat cap partida pressupostària de reparació de l'esquerda. El que sí que farem és acompanyar l'Ajuntament de Tarragona i, d'acord amb l'informe tècnic municipal que es va aportar en el seu moment, es va encarregar un estudi diagnòstic de l'estabilitat estructural del conjunt monumental d'aquest amfiteatre, que en aquests moments aquest estudi està en fase de redacció.

Així mateix, també ens consta que l'arquitecte municipal ja havia redactat, el 6 de febrer del 2014, un informe tècnic sobre aquest estat de conservació aparent del monument. Per tant, continuarem vetllant-ho i hi serem sempre que l'ajuntament ens ho demani, com ja hem fet en el passat i com estem fent en tants altres àmbits.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula de nou.

Maialen Fernández Cabezas

Gracias, presidente. Solo una apreciación. Me ha sorprendido, porque de hecho lo leí en la respuesta, que se indique que es una parte ampliada del anfiteatro. Da igual que fuera un muro que se hizo en los años setenta, en el 79. El caso es que forma parte de todo el conjunto del anfiteatro y, como conjunto de patrimonio, se tiene que tener en cuenta; da igual si es un anexo o no.

Y en cuanto a la partida presupuestaria, vuelvo a insistirle, porque entiendo que es mirándolo desde un punto de vista de un conjunto arqueológico; la Generalitat es responsable también de atribuir fondos para mantener este patrimonio, no solo el ayuntamiento por ser la propiedad. Da igual que sea la propiedad de un ayuntamiento.

El caso es que la Generalitat es como la máxima responsable de lo que los ayuntamientos tienen que velar en sus ciudades. Entiendo que tendría que tener una par-

tida presupuestaria, ya que hay para otras cosas que no son necesarias, también para conservar el patrimonio.

Gracias.

El president

Consellera.

La consellera de Cultura

Efectivament. Però, com li he dit, aquest informe l'ha de demanar l'ajuntament, l'està realitzant l'ajuntament. Quan tinguem la valoració de l'ajuntament, serà quan puguem decidir de quina manera hi podem contribuir o no. Només les meves precisions eren, perquè crec que és important fer-les, que no estem desatenent el patrimoni romà, sinó que és una part molt concreta. De tota manera, hi hem estat, hi som, i ara s'està duent a terme aquest informe tècnic, que l'ha de fer el titular, i, quan estigui aquest informe sobre la taula, el veurem i veurem de quina manera hi contribuïm.

Gràcies.

El president

Bé.

Preguntes al Govern acumulades relatives a la música

311-00413/12 a 311-00419/12

Té ara la paraula el diputat Héctor Amelló per un altre grup de preguntes.

Héctor Amelló Montiu

Gracias, presidente. Miren, primero creo que debo empezar hablándoles sobre transparencia. Y tengo que hablar de transparencia también y de la calidad de la información que en muchas ocasiones nos proporcionan.

Nosotros realizamos un bloque de siete preguntas muy concretas sobre el plan integral de la música, para que ustedes nos explicaran, justamente, cómo avanza este plan. O eso era lo que esperábamos, que nos contestaran, pues, qué se ha hecho, cómo se ha realizado, cuántos recursos se han destinado. Vamos, que nosotros lo que hicimos fue realizarles una pregunta sobre cada uno de los objetivos estratégicos del Plan integral de la música. Y una genérica sobre el propio plan. Pues, bien, miren, ustedes, lo que nos han enviado como respuesta a estas siete preguntas de un plan integral es un folio –un folio. Y nos adjuntan una *check list*. Supongo que se quedarán tan anchos.

Digo..., pero, mire, suerte que también solicitamos respuesta oral de estas preguntas, porque realizar la tarea de control con lo que ustedes nos enviaron, considero que es realmente imposible. Pero es que, oiga, en el folio que nos contestan, no dedican ni un solo..., o sea, ni un párrafo, a cada una de las preguntas. O sea, hay más preguntas que párrafos tenemos escritos.

Y es que, encima, prácticamente no figuran datos económicos sobre el plan, los recursos destinados a cada una de las acciones que pone. De la información que nos enviaron, considero que es prácticamente imposible extraer algún tipo de conclusión. La información que hemos recibido sobre este tema, desde nuestro punto de vista, no goza de la calidad suficiente para que nosotros podamos ejercer nuestras funciones de control.

Ese folio en el que me resumen todas las preguntas que realizo no me dice en ningún momento cómo han realizado las acciones, ni los recursos que han destinado, ni qué hacen las comisiones que dice que se formarán, o que se han formado, ni cada cuánto se reúnen. Es que la información que nos han proporcionado –desde el nuestro punto de vista, ¿eh?, lo repito– no reúne la calidad suficiente ni el detalle suficiente.

Pero es que tampoco nos han ofrecido ningún tipo de alternativa, diciendo «oiga, es que es complicado contestarles por escrito; el responsable es tal persona, reúnanse con él». Tampoco nos lo han ofrecido. Y entrando, también, ya, directamente en el tema, para poderlo..., ya que está usted aquí, aprovechando que está usted, pues, si nos lo puede contestar con un poquito más de detalle.

Respecto al primer punto, sobre las acciones y recursos económicos para articular el sector de la música atendiendo a la diversidad estilística, jurídica, económica, social y territorial, lo que esperábamos es que nos explicaran, aunque fuera escuetamente, qué acciones iba a realizar para garantizar, por ejemplo, los derechos sobre la propiedad intelectual de los músicos, porque consideramos que este es uno de los grandes dolores de cabeza que tienen los profesionales, que se encuentran con herramientas muy limitadas para poder combatir, justamente, la piratería o para defender su propiedad intelectual.

Se encuentran con un mercado global que les sobrepasa, donde les pueden piratear, justamente, desde cualquier parte del mundo. Muchos profesionales o futuros profesionales no tienen suficientes conocimientos sobre el marco legal que ampara sus derechos, desconocen las vías legales. Y es necesario que desde las administraciones aseguremos la defensa de los derechos de propiedad intelectual de nuestros músicos.

Entonces, sí que nos gustaría saber qué han avanzado respecto a este objetivo que está en el plan. Pero también necesitaríamos saber, por ejemplo, cómo avanza la Academia Catalana de la Música. Ustedes están invirtiendo, según..., nos han mandado estas cifras..., que nos han enviado, 80.000 euros anuales que están destinados a esta entidad. Saber si, en su opinión, también, esta academia sirve para mejorar la vertebración del sector y si está siendo capaz de ser representativa. Son cosas que pone en el plan y nos gustaría que nos explicara, pues, su visión desde este punto.

Respecto al objetivo número dos, de las acciones y recursos económicos para potenciar la educación musical... Esta es una de las cuestiones que más nos preocupa, la formación musical. Pues, de todos los objetivos estratégicos del plan, este es uno de los que menos parece que se ha avanzado, y precisamente es uno de los esenciales para el futuro de la música.

La alfabetización musical temprana es esencial para crear públicos del futuro, para conseguir la flexibilidad musical. Es imprescindible, en este sentido, establecer políticas coordinadas entre el Departament de Cultura y el d'Ensenyament para terminar de desplegar los planes en materia de educación musical. Pero es que nada nos han dicho sobre cómo avanzar en la estructuración o dignificación de las diversas profesiones de la música, o sobre el objetivo de fomentar y potenciar el plan de educación musical.

Aquí tienen ustedes unos objetivos, en el plan, muy loables, pero, más allá de crear una comisión y continuar con el soporte a las casas de la música, que en realidad consideramos que eran los objetivos más sencillos de conseguir, no vemos ningún tipo de avance más. Y que conste que consideramos que el proyecto de las casas de la música nos parece sumamente interesante, pero es que no nos ha explicado nada más allá, ni que tengan intención de dedicar o aumentar la partida en 2019.

Nos gustaría saber que la planificación se tiene que desplegar, o sea, los planes que tienen que desplegar del resto del programa, y cuándo empezarán a trabajar en ellas, en acciones tan importantes como, por ejemplo, promover las especialidades y títulos de las profesiones vinculadas a la música, que es una acción prioritaria del plan, y que nos digan cómo está la acción de la creación de becas específicas para la formación musical. Y es que, así, podríamos seguir trabajando en el resto de acciones de este objetivo.

Respecto al objetivo número 3, sobre las acciones y recursos económicos para conseguir nuevos públicos en el sector de la música, miren, para nosotros es imprescindible desarrollar y crear nuevos públicos para la música; creo que todos es-

tamos de acuerdo. Pero es que es realmente complicado hacerlo si justamente no avanzamos en el cumplimiento de los objetivos del punto anterior; si justamente no avanzamos en formar y en alfabetizar desde pequeños, realmente es difícil poder formar nuevos públicos en el futuro. Una de las claves para desarrollar justamente estos nuevos públicos está en la educación, y creemos que todos sabemos que es una cuestión prioritaria.

La creación de nuevos públicos no puede quedar exclusivamente, tampoco, como hemos visto en el plan, o desprendemos desde el plan, porque tampoco tenemos más información, en una estrategia de medios de comunicación, aunque, ciertamente, los medios de comunicación son un medio extraordinario de difusión de contenidos musicales, no consideramos que esa sea una estrategia exclusiva. Nos gustaría que nos explicase cómo va más allá esta estrategia.

Pero, miren, consideramos que lo peor de los medios de comunicación en Cataluña es, justamente, que caigan en sus manos, porque ya vemos el uso partidista que hacen de ellos. Así que, permítanme, justamente, que desconfíe muchísimo de las políticas mediáticas que ustedes realicen.

Respecto al punto 4, que es el de las acciones y recursos económicos para optimizar el impacto de las ayudas en la creación y producción y difusión de la música, miren, justo aquí tienen una de las acciones que dice –en este plan, ¿eh?–: «Garantizar la presencia de creadores y conjuntos y profesionales catalanes en la programación de los equipamientos nacionales.» Miren, después debatiremos una propuesta, una propuesta que nosotros hemos presentado, justamente sobre el fomento de las orquestas privadas, en la que en el primer punto nosotros solicitábamos que a las orquestas privadas se les facilitara la programación en grandes equipamientos, y ustedes nos han presentado una enmienda eliminando lo de «grandes equipamientos». Me parece contradictorio. O sea, presentamos una propuesta, que proponemos justamente que se les facilite el acceso a esos grandes equipamientos, y lo que nos dicen es que hemos de eliminar los grandes equipamientos y dejarlos simplemente en equipamientos en general. Nos parece un poco contradictorio con lo que ustedes nos plantean en este plan. Y es que ya no sé si el problema ha sido que nosotros no hemos usado la palabra «nacional», es que a lo mejor el problema es que no soy lo suficiente nacionalista; quizá sea eso.

Y también nos gustaría que nos respondiese a cómo lo harán para usar los grandes equipamientos públicos al servicio de toda la cadena de ayudas, que este es otro de los objetivos del plan.

Y, ya para terminar, respecto al punto 5, las acciones y recursos económicos para potenciar el Mercat de la Música Viva de Vic o la Fira Mediterrània de Manresa, mire, ustedes nos dicen: «Hemos cumplido el cien por cien.» Y, claro, es que se limitan prácticamente a eso, digo, porque lo único que nos queda, entonces, es la fe y creerles a pies juntillas, porque lo único que nos han dicho es eso, «el cien por cien cumplido», pero no nos dan absolutamente ningún detalle.

Y, por último ya, sobre las acciones y recursos económicos para crear el marco y las herramientas para la internacionalización de la producción musical, a ver qué nos puede explicar. Por lo menos, explíquenos lo más relevante, pero, por favor, no me diga que ya ha creado un puesto para su amigo, el «enchufao». (*Remor de veus.*) De todas formas, vamos a solicitar, y así se lo hago saber ya, una reunión con el técnico responsable para que nos explique en detalle justamente este plan, porque lo queremos conocer en profundidad.

El president

Consellera, té la paraula.

La consellera de Cultura

Gràcies, president. Aviam, jo crec que, aprofitant l'interès que té el diputat de Ciudadanos per conèixer la feina que s'està fent des de l'Acadèmia Catalana de la

Música, que aglutina, tot sigui dit de passada, la majoria de les associacions professionals del sector, i que està fent una feina tan important, que per això ens demana que continuem apostant per la feina que fan, i per això ens demanen que mantinguem i si pot ser ampliem...

L'altre dia em veig amb el director de l'ICEC..., que els vam rebre, els hem vist, en un mes, pràcticament dues vegades, per treballar conjuntament amb ells. Estem disposats a demanar-los que vinguin, si cal, a fer-los una sessió monogràfica i específicament detallada de tota la feina que ells estan fent.

El Pla integral de la música es va fer amb tots els agents del sector. L'Acadèmia Catalana de la Música és, entenem, un d'aquests actors importantíssims, i estan fent una feina extraordinàriament valuosa, que nosaltres hem contribuït a intentar incrementar des d'un punt de vista pressupostari.

Però, evidentment, els objectius estratègics que s'ha marcat el departament són a llarg termini, i per això hi ha el Pla integral de la música, per això els vam fer l'adjunt amb els objectius operatius diversos que té i les accions concretes. Bàsicament, l'impuls de l'Acadèmia Catalana de la Música, perquè pugui complir amb l'objectiu de la seva creació professionalitzant la gestió de la música, és en el que més hem treballat i apostat, en recursos econòmics, els recursos que s'hi han destinat són 15.000 euros durant el 2016, 80.000 durant el 2017 i 80.000, també, durant el 2018. I, justament, amb ells vam preparar també la visita que es va fer al *ministerio*, per demanar específicament que la part de normativa legal que afectava els músics fos atacada directament per qui en té la competència legislativa, que ja ens agradaria que fóssim nosaltres.

Ara bé, les competències en matèria d'ensenyament artístic, que són de règim especial, no són del Departament de Cultura, senyor Amelló; això ho hauria de plantejar en la Comissió d'Ensenyament, perquè pertanyen a Ensenyament, i pertanyen al Departament d'Ensenyament. Fa una estona, jo, abans de venir, a les dues estava fent la cloenda, justament, d'aquestes jornades, a partir d'aquest estudi del Conca, que els el recomano molt, que s'ha fet, justament l'ha fet, aquest estudi del Conca, com a especialista, qui ara ocupa la Secretaria General d'Universitats.

Per tant, entenem que aquesta és una bona notícia, perquè el que intentarem poder fer és que la feina que s'ha fet des del punt de vista de fer un mapatge de quina és la situació dels ensenyaments superiors en l'àmbit artístic, on naturalment també hi és inclosa la música, puguem mirar d'articular-la amb polítiques de govern per als més de vuit mil alumnes que cada any demanen de poder cursar ensenyaments artístics, que puguin tenir una vida digna professional i fer de la cultura una professió digna.

Nosaltres hem anunciat, en la cloenda d'aquesta jornada, on hi havia convidades les universitats de Linz i Kodatz, que han format part de l'estudi, que farem, crearem una taula de treball entre el Departament d'Ensenyament, que és qui en té la competència, i el Departament d'Universitats, que és qui pot articular la conversió a graus universitaris d'aquests ensenyaments, i, naturalment, nosaltres, com a Departament de Cultura, cosa que ha estat molt ben acollida per les persones i els professionals que allà eren. Per tant, treballarem conjuntament Departament de Cultura, d'Ensenyament i també d'Universitats.

Sobre la dotació econòmica de les cases de la música que em demanava, per a tot el que té a veure amb formació no reglada, amb les quals s'han establert convenis triennals, l'any 2017 hi ha hagut un compromís triennal amb les cinc cases de la música per un import d'1.050.000 euros, distribuïts en tres anualitats, 300.000 euros per a l'any 2017, 350.000 per a l'any 2018 i 400.000 per a l'any 2019.

A més a més, amb relació a les accions realitzades, destaca la implicació del Departament de Cultura en el retorn d'iCat a l'FM, com a principal aparador de la música que es produeix a Catalunya i el foment dels nous públics, i l'aportació del

Departament de Cultura és d'1 milió d'euros, amb aquestes anualitats: 200.000 el 2017, 400.000 euros el 2018 i la previsió de 400.000 euros l'any 2019.

A més a més de més pressupost, també es premia amb diverses bases de subvenció totes les despeses que es dediquen, precisament, al desenvolupament de públics, que constatem quan ens trobem amb el sector que és una de les preocupacions principals.

Per tant, l'any 2017 el conjunt del total dels recursos destinats a la música va ser un 16,8 per cent superior al de l'any 2016. Aquest any 2018, com tots coneixen, és un any complicat pressupostàriament i, per tant, observarem un decreixement important amb relació a l'any 2017.

Ara bé, pel que fa als mercats estratègics, des de l'àrea de mercats de l'ICEC, l'any 2017 es van destinar 300.000 euros al Mercat de Música Viva de Vic, i durant el mercat els responsables de les oficines de l'ICEC a Europa van atendre diverses consultes, justament, sobre la promoció exterior de la música, i, a més, amb col·laboració amb el mercat, els dies 5 i 6 de maig es van organitzar unes jornades de treball que es titulaven «Claus d'accés als mercats internacionals: estratègies promocionals de contractació per accedir al mercat dels països nòrdics (Noruega, Suècia, Finlàndia i Dinamarca)». Per tant, fem aquest acompanyament pressupostari i econòmic al Mercat de Música Viva de Vic, però, a més a més, la presència dels tècnics el que fa és formació i captació d'oportunitats per a la internacionalització de la nostra música.

A més a més, hem destinat..., l'àrea de mercats, concretament, de l'ICEC, va destinar 629.000 euros a música durant l'any 2017, i el paper que ha jugat també la Fira Mediterrània en la promoció i la difusió i el creixement al final de la música catalana té a veure, doncs, amb els eixos amb relació a la cultura popular, a la renovació de la cultura tradicional, que conviu, i cada vegada més ho fa d'una manera espectacular, amb les arts escèniques, els projectes socials i l'art que es fa en espais públics.

Fa molt poc érem a Falset fent la cloenda també del I Congrés de Jotes, i l'espectacle final va ser una mostra d'aquesta simbiosi del que és la jota tradicional, amb totes les possibilitats de repensar la cultura tradicional i relançar-la amb una vocació de present i sobretot de futur.

La Fira, si el Mercat de Música Viva de Vic és un d'aquests dos grans pilars amb els quals treballem des del Departament de Cultura, també la Fira fa un suport a la creació molt important, i, a més a més, fa d'aparador de novetats i de potenciador d'oportunitats, per exemple, amb el premi Teresa Rebull al millor projecte de producció musical en cultura popular; amb el concurs Sons de la Mediterrània per als grups emergents de música d'arrel; amb l'Humus Mediterrani, que és l'*off* de la Fira, que justament s'especialitza a donar a conèixer grups emergents a l'escena folk catalana, així com a diversos..., i aquí la integració amb la qüestió educativa, alumnes i aprenents de les diverses escoles de música d'arrel tradicional d'arreu dels Països Catalans; el cicle Estepa Mediterrània, que es du a terme juntament amb la Casa de la Música, però, sobretot, les coproduccions i les residències artístiques, que demostren un pas més en l'aposta per la investigació, i converteix la Fira no només en aquest aparador que dèiem sinó en un laboratori per al desenvolupament de la cultura tradicional i la música més innovadora.

S'estrenen diversos espectacles en primícia a la Fira Mediterrània, espectacles que després també tenen un circuit previst de distribució arreu del territori, amb tots els equipaments possibles.

L'activitat professional que s'hi du a terme es concentra específicament a la Llotja. La Llotja s'ubica al Museu de la Tècnica de Manresa, i enguany podem donar aquestes xifres que s'han acreditat: 1.106 professionals de 604 entitats, dels quals 166 són internacionals, 197 estaven acreditats a totes les jornades i 456, aquestes reunions tipus *speech*, que el que fan és una iniciativa que té una gran acceptació i que creix any rere any, i per això hi continuem apostant.

Però, a més a més, la Fira Mediterrània de Manresa compta amb un pla d'acció estatal internacional que combina diversos tipus d'intercanvis –intercanvis artístics, professionals i comunicatius–, i que justament volen potenciar els fluxos de treball dels professionals i dotar de nous canals d'exhibició tot el que és el teixit creatiu.

Per tant, al llarg del 2018 es preveuen quaranta accions estratègiques a dotze països i regions d'Europa, Àfrica i Amèrica. I enguany, doncs, hi ha hagut alguns d'aquests esdeveniments o de projectes més rellevants, per exemple, la participació de la mateixa Fira Mediterrània de Manresa al Comissariat de l'Smithsonian Folklore Festival, que es va dur a terme a Washington; l'actuació dels Cants i Danses del Llibre Vermell de Montserrat al festival de Rudolstadt, a Alemanya, i el tancament del projecte euroregional Cultures Populares en Diàleg, on la música i la cultura popular hi tenien un paper destacadíssim.

Tot aquest pla, aquest pla d'acció estatal i professional de la Fira, també es completa amb la consolidació d'acords, acords de treball, i, per tant, que permeten aquesta professionalització...

La vicepresidenta

Senyora consellera, se li ha acabat el temps.

La consellera de Cultura

Se m'ha acabat el temps? Ara just que anava a dir els recursos econòmics, que és el que més vol el senyor Amelló.

El president

Anem..., mig minut més?

La consellera de Cultura

Si és per recursos econòmics, m'ho concedeix.

Doncs sí, només li diré que les aportacions del Departament de Cultura a la Fira Mediterrània han sigut, el 2016, de 494.742 euros, el 2017, de 498.807 euros, i el 2018, de 497.367 euros. Per tant, podem considerar que és un centre neuràlgic de la música popular, folk i tradicional, i que compleix perfectament aquell cent per cent que vostè em deia, que ara he intentat detallar-li a l'objectiu estratègic número 5 del Pla de la Música.

Gràcies.

El president

Héctor, sí?

La vicepresidenta

Un minut i nou segons.

El president

Li allargarem mig minut més, també.

Héctor Amelló Montiu

No lo necesito. Muchas gracias, presidente.

No, simplemente decirle que me hubiera gustado que me hubiese detallado algún punto más de los puntos 1, 2, 3 y 4, porque sí que es cierto que me ha detallado muy bien el sector de la música en el Mercat de la Música de Vic y demás, pero no me ha hablado mucho de los otros puntos, y me ha repetido prácticamente la información que me habían mandado en el folio.

De todas formas, sí que había una cosa que me ha sorprendido, y es lo rápidamente que me ha mandado a la Comissió d'Educació, porque justamente nosotros consideramos que hemos de trabajar muy unidos. También hemos estado nosotros esta mañana en las jornadas, porque hemos estado a primeras horas. Hemos visto a otros compañeros de aquí, del Parlament. Pero sí que nos gustaría que tuvié-

semos en cuenta el poder trabajar educación y cultura juntos, y más en el tema de educación artística, que consideramos que es esencial, e intentar avanzar.

Muchas gracias.El president

Estem a la pregunta número 14, a càrrec del diputat Rafel Bruguera.

Pregunta al Govern sobre les mesures previstes per a avançar en el patrocini i el mecenatge culturals

311-00443/12

Té dos minuts i mig.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, president. Consellera. És una pregunta sobre les mesures previstes per avançar en el patrocini i el mecenatge cultural. Vostè sap que en el nostre grup parlamentari aquest és un tema que ens ha ocupat, i que ens ha preocupat, i que ens continua ocupant i preocupant. En aquest sentit, li vull dir que valorem l'informe que en el seu moment va fer el Conca, molt positiu; crec que és un avenç important, com també valorem positivament la feina que fa la Fundació Catalunya Cultura.

Ara bé, dit això, el 15 de febrer del 2016, a través d'una pregunta en aquesta línia, el conseller Santi Vila contestava que en aquest moment el departament està estudiant quines són les prioritats i les mesures a impulsar durant aquesta legislatura. Al cap d'uns mesos, uns deu mesos, la Comissió de Cultura del Parlament aprovava una proposta de resolució, proposta nostra, del Grup Parlamentari Socialistes, transaccionada aleshores amb el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, en la qual bàsicament aprovàvem dues coses. Una, que la Comissió de Cultura del Parlament s'adheria al manifest a favor del mecenatge, manifest que havien impulsat l'Ateneu i el Conca, i, en segon lloc, el Parlament de Catalunya instava el Govern a la redacció i l'aprovació d'una llei de mecenatge.

Transcorreguts els mesos, en l'informe de compliment d'aquesta resolució, el 8 de març del 2017, es deia que s'han posat en marxa les negociacions per trobar la fórmula legal més adequada a aquest objectiu, eh? A l'objectiu de llei de mecenatge, desgravacions, incentius fiscals, etcètera, i concretament, pel que fa a la quota íntegra de l'impost sobre la renda de les persones físiques, la persona contribuent tingui dret a aplicar una deducció per donatius a favor de les entitats sense ànim de lucre que compleixin els requisits, etcètera.

Bé, d'això ha passat un any i mig. Consellera, jo li faig dues preguntes que gairebé em pot contestar amb un sí o un no, i em donaré per respost.

U. Han trobat la fórmula? L'han trobada o no l'han trobada?

Dos. Reconec, i reconeixem, que fer una llei no es fa d'avui per demà; però, bé, ha passat un...

La vicepresidenta

Diputat Bruguera, s'ha acabat el temps.

Rafel Bruguera Batalla

Sí, acabo. Molt breument. Mentrestant, segona pregunta: estan treballant en..., en el marc de les competències –ja sé que em parlarà de Madrid, ho entenc perfectament, hi ha competències estatals, etcètera–, estan treballant en la redacció d'una llei? Sí o no? Jo li dono una idea. Mentrestant, una cosa que es podria fer, no sé si l'han prevista, és que la Llei de pressupostos, concretament a la Llei d'acompanyament, a la Llei de mesures fiscals, s'hi pugui introduir..., mentre s'està elaborant, tramitant, aprovant la llei, etcètera, s'hi podria introduir un element d'aquestes característiques, de donatius i exempcions fiscals en el marc de les competències, evi-

dentment, de la Generalitat i per part de l'IRPF que correspon a la Generalitat de Catalunya.

Gràcies.

El president

Diputat Bruguera, li queden tres o quatre preguntes per endavant. Intenti... (*El president riu. Veus de fons.*) Molt bé, moltes gràcies.

La consellera de Cultura

President, gràcies. Jo li contestaré. La fórmula encara no s'ha trobat, però no desistim en la cerca d'aquest encaix. De fet, hem treballat tant amb el Conca, d'una banda, que, com vostè ara ha esmentat, és qui va marcar d'alguna manera el camí a seguir, i l'informe, igual com ara jo estava esmentant aquest informe dels estudis superiors artístics, doncs també ens cenyim a l'informe del Conca en el seu estat de la qüestió, per fomentar aquest mecenatge i intentant donar suport a iniciatives que bàsicament passen per la Fundació Catalunya Cultura, que és amb qui hem tingut una primera trobada, que va ser protocol·lària, però ara tenim una reunió de treball precisament per impulsar aquest marc de col·laboració entre el sector privat, la societat civil i la cultura, per trobar aquests nous instruments de finançament que ens permetin garantir aquests projectes d'iniciativa cultural.

Anem trobant fórmules específiques. La que esmentava jo abans de les sarges de l'orgue de la catedral de Tarragona d'ahir és un d'aquests exemples de col·laboració no només entre entitats sinó, a més a més, aportació privada, diríem. Però no només s'ha de treballar en aquests exemples puntuals, sinó a trobar les fórmules que permetin incentivar que es produeixi aquest mecenatge.

Jo li vaig traslladar al ministre que fes un èmfasi especial; va dir que ja havien començat les «reuniones de, no negociación sino de humillación», va dir ell, amb Hisenda i amb Treball, amb la Seguretat Social, per trobar aquests impostos que ens ajudin a fomentar la part de regulació que té competències l'Estat. Jo li dic a ell que no pateixi, que ens les donin a nosaltres, que nosaltres ja sabem què és el que volem fer amb aquestes competències, però, mentre no ens les donin, serem la gota malaia perquè les apliquin i se'n pugui beneficiar naturalment, finalment, en darrer terme, la cultura.

Jo crec que la millor notícia que podem donar, a banda d'aquests projectes concrets, que ara he esmentat el de Tarragona perquè ha sortit aquí abans, és aquesta reunió de treball amb la Fundació Catalunya Cultura i amb el Conca, amb qui també ens hem estat trobant. Dilluns mateix teníem la segona reunió, i una de les línies que teníem sobre la taula era justament la Llei de mecenatge i les possibilitats d'incloure-la, com ara vostè deia, en el tram que ens correspon a nosaltres de l'IRPF en la llei d'acompanyament.

Gràcies.El president

Passem a la pregunta número 15.

Pregunta al Govern sobre l'aplicació del Pla integral de les arts visuals

311-00445/12

El diputat Bruguera, si us plau.

Rafel Bruguera Batalla

Respecte al Pla integral d'arts visuals, coneixem, perquè també hem fet preguntes al respecte, el pla integral, les accions prioritàries, etcètera, i la pregunta en concret, consellera, és en quina situació estem avui pel que fa a la implantació del pla integral. Li llegeixo alguns petits paràgrafs, eh?

«Augment de la dotació en les línies de suport destinades a les arts visuals.» En fi, potser s'ha fet, però a nosaltres no ens consta.

«Una línia d'ajuts reintegrables que s'adapti a la lògica de la producció», etcètera. Tampoc ens consta.

«Recuperar la línia de suport i promoció a les galeries d'art.» Em sembla que tampoc.

En definitiva, «articular un codi de bones pràctiques als professionals, elaborar un cens de cartografia d'artistes, reactivar» –«reactivar», vol dir que hi era i va desaparèixer– «una dotació pressupostària per a l'adquisició d'obres d'art contemporànies. Elaborar una cartografia que reculli tots els agents que a Catalunya estan treballant en projectes que vinculen art contemporani i sistema educatiu». En definitiva, li he citat alguns dels punts del pla, i dels objectius estratègics, dels quals li voldria preguntar quin és l'estat de la qüestió avui, perquè ens sembla que anem una mica amb retard.

Gràcies.

La consellera de Cultura

Molt bé. Doncs sí, efectivament. A més a més de la resposta que vam fer per escrit, faré com abans també he fet amb la diputada de Ciudadanos, i li afegiré la informació que no estava contemplada, perquè s'ha continuat treballant en la resposta que vam facilitar i que té a veure precisament amb alguns dels punts que ara vostè em feia notar.

Per exemple, els ajuts reintegrables. S'han ofert i, en canvi, no han estat utilitzats pel sector, i aquest és un tema que volem valorar precisament amb ells. Amb el director de l'ICEC vam veure que vam fer l'esforç de poder treure-les, les reintegrables, i, en canvi, quan el mateix sector és qui no els utilitza... (*Soroll de fons.*) És alguna...? Ah, no. Em pensava que era algun senyal que no controlàvem. Perdó, perdó (*la consellera riu*). Perdó. És que no sabia si ens feien fora del Parlament o alguna cosa... Perdó. Doncs les reintegrables, en aquest cas, no han estat utilitzades. S'ha fet l'esforç de poder-les treure, però no les han utilitzat.

Amb el que té a veure amb ajut a les galeries, l'any passat ja es va fer un ajut específic que es va recuperar, i aquest any hi ha estat, però ha afectat la situació econòmica d'enguany i s'ha rebaixat. Avui mateix teníem una reunió amb els galeristes que hem hagut justament de posposar per la compareixença; és a dir, que avui mateix teníem aquesta trobada amb els galeristes, que hem reprès, hem reorganitzat, i que en breu ens hi trobarem.

Sí que és veritat que el que tenim d'informació extra a la seva pregunta té a veure justament amb la Col·lecció Nacional d'Art Contemporani que vostè ara esmentava, perquè, tal com recull el document marc d'aquest Pla integral de les arts, que va ser aprovat per la comissió, té com a objectiu estratègic número 4 estructurar i ampliar les polítiques públiques d'adquisició i patrimonialització de les arts visuals.

I, per tant, el que hem fet és que la línia que hem dedicat a aquesta compra, en ampliació o reactivació de la col·lecció nacional, amb obres d'artistes catalans vinculats al context de la creació contemporània a Catalunya i que després nodriran..., i que, per tant, es fa aquesta feina perquè nodreixin justament les col·leccions públiques, té tres objectius operatius i nou accions concretes. I, en aquest sentit, és una col·lecció amb personalitat pròpia dins la Col·lecció Nacional d'Art, aquesta específica de Col·lecció Nacional d'Art Contemporani, i el fons d'art del 2018 s'ha destinat al MNAC, al Macba, al Museu Morera de Lleida i al Museu d'Art de Girona. Per tant, les compres que s'han fet s'han destinat, d'aquesta col·lecció, a aquests museus.

A més a més, la col·lecció parteix de... (*La secretària diu: «Consellera...»*) Bé, hem fet tantes coses que no les hi puc explicar amb dos minuts i mig. Dir-li que el convido... –només amb això acabaré, si pot ser; puc?–, el convido a la presentació justament de la cartografia d'artistes visuals de Catalunya, que és una altra de les

mesures que es va anunciar que es faria i que estava prevista per a, si no la setmana que ve, l'altra. El convidaré personalment i així veurà que aquest cens de creadors s'ha fet amb aquesta cartografia que ja presentem.

El president

Vol afegir...? Passem a la següent, número 16?

La secretària

Té un minut onze segons, encara, d'aquesta intervenció.

La consellera de Cultura

Com que hem quedat que l'hi passaré, ja ho llegirà.

El president

Diputat Bruguera...

Pregunta al Govern sobre les mesures previstes per a actualitzar el Sistema d'Arxius de Catalunya

311-00446/12

...té la número 16?

Rafel Bruguera Batalla

Sí, sí, sí. (*Remor de veus.*)

El president

Les següents que venen són totes seves, així que...

Rafel Bruguera Batalla

Ho sé, ho sé. Una altra vegada les presentaré en dies diferents, així no tocaran totes el mateix dia. Bé, sobre el sistema d'arxius, és aquesta pregunta. Consellera, jo soc perfectament conscient que amb dos minuts i mig d'intervenció seva i dos i mig de meva no resoldrem el tema de la xarxa d'arxius i gestió documental, però sí que voldria plantejar-li si vostè comparteix amb nosaltres la necessitat de donar una repensada i una volta al Sistema d'Arxius de Catalunya.

En primer lloc, almenys des de la nostra perspectiva, i ho resumeixo molt, la necessitat de desenvolupar el sistema d'arxius, que no està desenvolupat del tot. En segon lloc, la necessitat, entenem nosaltres, d'elaborar, de disposar d'un pla estratègic del Sistema d'Arxius de Catalunya. I, en temes més concrets, la potenciació imprescindible i el paper dels arxius municipals / arxius comarcals. No vull entrar en polèmica, però em sembla que entén perfectament el que li estic intentant insinuar.

La reforma, ho repeteixo, de la Xarxa d'Arxius Comarcals. El paper de l'Arxiu Nacional de Catalunya dins del marc global del sistema d'arxius. Per exemple, nosaltres pensem que l'Arxiu Nacional de Catalunya hauria de tenir un paper absolutament rellevant i hauria de tenir entitat jurídica pròpia, no? I també, per què no, els arxius provincials, no?, els arxius que gestiona la Generalitat –per exemple, el de Girona, aprofito l'avinentsa per reclamar-lo–, quin paper haurien de jugar.

En definitiva, consellera, i després ja tindrem ocasió..., i nosaltres ja tenim negre sobre blanc amb algunes idees, etcètera, i per tant tindrem ocasió de parlar-ne, si vostè comparteix la necessitat de donar una repensada i una volta al sistema d'arxius i gestió documental del nostre país.

Gràcies.

La consellera de Cultura

Doncs ara em vaig a posar el cronòmetre perquè no m'hagin de tornar a cridar l'atenció. Efectivament, ho compartim, i no només ho compartim, sinó que ja hem estat duent les accions per poder repensar i reorganitzar tot el Sistema d'Arxius de

Catalunya, que combina d'una manera molt clara no només aquests diversos àmbits competencials de les diverses administracions, sinó, sobretot, fonamentalment, una doble concepció del que són els arxius, com a espai en què s'incorpora tot el que és el nostre patrimoni documental, i, per tant, els arxius amb una missió i una voluntat absolutament de caràcter històric, de preservació d'aquest nostre patrimoni, en el que té a veure amb les necessitats arxivístiques actuals, derivades de la gestió administrativa i burocràtica i, a més a més, del valor afegit que ha de comportar el paradigma digital en la gestió d'aquests arxius.

Per tant, ens trobem gestionant equipaments, però també serveis i usos que s'han de donar. I això ho hem comentat amb els arxiviers; ens hem reunit, tant aquí al Parlament, com l'altre dia, per exemple, que vam fer una inauguració de les Jornades Innova.doc, on van participar els professionals, i on vaig convidar precisament el conseller Puigneró a fer aquesta inauguració compartida, perquè es pogués veure, justament, la transversalitat que tenen els arxius.

L'altre dia vam fer una reunió al Palau de la Generalitat, amb el mateix president Quim Torra, que comparteix aquesta necessitat de repensar, com vostè ara deia, el sistema dels arxius, i, per tant, impulsar el desplegament de tots els instruments i accions del Sistema d'Arxius de Catalunya, promovent un pla integral d'arxius i de gestió documental, que ja té data al calendari per fer aquestes primeres trobades, i que va ser molt ben valorat pels representants del sector que van venir a la reunió i que l'altre dia... Li recomano que segueixi un fil del Joan Soler, precisament, que va fer tot un fil a Twitter per explicar aquest bon inici de la posada en marxa d'aquest pla integral de reflexió sobre els arxius, i el que va representar aquesta jornada amb el fet que hi hagués dos consellers, amb dues competències diferents, treballant transversalment per la feina que transversalment estan donant els arxius en aquest moment.

Sobre la seva reclamació de l'arxiu, sàpiga que ja ho vaig fer convenientment i que està en vies de solució.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Vol afegir alguna cosa? Sàpiguen que ja han fet el 60 per cent de les preguntes orals. Ho dic perquè veig cares una mica cansades, però seguim endavant, perquè és important el que estem fent.

Pregunta al Govern sobre les iniciatives previstes per a impulsar la defensa de l'artista i el creador

311-00447/12

El diputat Bruguera novament en té una d'individual, i després em sembla que en té un paquet. Perfecte.

Rafel Bruguera Batalla

Sí. Aquesta és sobre la necessitat d'impulsar iniciatives en defensa de l'artista i el creador. Bé, per situar-nos, diguem-ne, les Corts espanyoles han aprovat un estatut de l'artista, amb setanta-cinc recomanacions, que em sembla que és un pas molt important –molt important–, perquè això té a veure amb el Pacte de Toledo, té a veure, en fi, amb qüestions fiscals, etcètera, de jubilació.

Però no és menys cert, també, que el Conca en el seu moment va fer un informe, que valorem molt positivament i que el varen venir a presentar aquí, i que n'hem parlat en més d'una ocasió, en el qual expressaven trenta-sis mesures, però de les quals n'hi ha unes quantes, concretament no sé si deu o onze –em sembla que en són onze–, que el Conca considera que no cal esperar la legislació estatal, perquè

en el marc de les competències que ens atorga l'Estatut podem començar a caminar, podem començar a fer coses en aquest sentit.

I, per tant, la pregunta és òbvia: més enllà de l'espera que es vagin tirant endavant les setanta-cinc recomanacions per part del Govern central, i que jo crec que aquí hi ha hagut acord, hi ha hagut consens, etcètera, polític al Congrés de Diputats, doncs sí, paral·lelament, estem fent també els deures a casa nostra, seguint les recomanacions del Conca, i en concret aquelles mesures que es poden tirar endavant, si les pot comentar i en quina situació estan. Si no ho recordo malament, són onze de les trenta-sis que, d'una o altra manera, en tot o en part, es podrien tirar endavant a partir de les nostres competències.

Gràcies.

La consellera de Cultura

Sí, efectivament, en aquestes reunions que tenim periòdicament amb el Conca, dilluns mateix abordàvem aquesta qüestió, relacionada amb l'Estatut de l'artista, perquè va ser un d'aquests punts que vam també tenir en la trobada en què nosaltres dèiem que es traslladés aquest consens que s'havia produït en el Congrés espanyol, a partir de l'informe del Conca.

Hi havia un d'aquests punts en què ja s'està treballant, que és, per exemple, la creació del cens d'artistes. I, per tant, el Conca feia una proposta concreta, ja també amb un gabinet que ja ha treballat aquesta qüestió i que ha estat en relació amb aquests projectes, i, per tant, que ja en aquests moments se sàpiga que estem treballant en l'elaboració d'aquest cens de l'artista, que ens deien, al Conca, que era el primer pas *sine qua non* a poder «mapejar», tenir el conjunt del que representava el món creatiu a casa nostra, per, després, també prendre les mesures en funció dels sectors.

Aquí va haver-hi molt de debat, justament, amb el Departament de Cultura, perquè tradicionalment hi ha aspectes de la Direcció General de Cultura Popular, per exemple, que en quedaven exclosos, i al Conca els va semblar molt interessant incorporar, per exemple, tota l'expertesa que pogués venir d'aquest àmbit. I, per tant, aquesta és una de les primeres mesures que, seguint l'informe del Conca, l'Estatut de l'artista, i a petició mateixa del president del Conca i els membres del ple que assisteixen a les reunions ja estem tirant en marxa.

Però, a banda, hi ha tots els programes de suport a la creació, que van des dels centres de creació, la xarxa de les arts visuals, tots els projectes d'arts visuals, d'arts escèniques, les entitats articuladores... En tots els àmbits: arts escèniques, arts visuals, música, col·legis professionals, creadors des d'un punt de vista de l'escriptura, que treballem per millorar aquestes entitats articuladores, que són les que permeten, no?, el teixit de creació.

Les beques de recerca, les beques d'innovació, les beques de formació, les beques de perfeccionament...; tota la part del desplegament que ara dèiem del Pla integral de les arts visuals, adquirint obres d'art contemporani; tot el Programa.cat, eh?, i totes les entitats, que en aquest moment en són 227, que estan integrades a les FEM –per cert, molt aviat també fem una jornada, em sembla que és la setmana vinent, i aquí també hi estan convidats–, a més a més de tots els convenis que hem dut a terme amb la Diputació de Barcelona i els convenis amb els teatres municipals, per impulsar, justament, aquesta feina de creació a casa nostra.

El president

Vol intervenir?

Rafel Bruguera Batalla

Sí; no. Vostè m'ha relatat tot un llistat de coses, però em sembla que moltes d'elles no tenen absolutament res a veure amb el que jo li he plantejat, de disposar d'una llei o d'una sèrie d'instruments per millorar la condició professional de l'ar-

tista i el creador, en base a onze..., estan aquí, un Excel, de les trenta-sis propostes. En fi... Ja en parlarem. Ja en parlarem, perquè veig que tenim els deures una mica..., com la meva neta, pendants.

El president

Té temps la consellera, encara?

La secretària

Ha fet dos minuts, trenta-set segons.

La consellera de Cultura

Em queden cinc segons.

La secretària

No, no, se n'ha passat set. Però, bé, jo només informo.

El president

Diputat Bruguera, en té dues ara que podem ajuntar, la 18 i la 19, i té cinc minuts.

Preguntes al Govern acumulades sobre la necessitat de modificar la Llei 20/2010, del cinema, i sobre les accions per a recuperar i consolidar espectadors de cinema en català

311-00448/12 i 311-00449/12

Per tant...

Rafel Bruguera Batalla

No, no els utilitzaré pas, president. Dues preguntes sobre el cinema. La primera és relativament fàcil de formular. En el seu moment, el conseller Mascarell –per tant, estic parlant de fa uns quants anys– va anunciar solemnement la modificació de la Llei del cinema. I, per tant, la pregunta és... Nosaltres no tenim clar que s'hagi de fer, eh?, però l'hi pregunto: entre les seves prioritats hi ha la modificació de la Llei del cinema, més enllà de la necessària modificació que cal fer per adaptar-la a una sentència de la Unió Europea, que aquesta jo crec que sí que s'ha de fer, i que probablement és possible que algun dia tinguem un disgust en forma d'algun requeriment seriós, una multa, etcètera, per part de la Unió Europea?

Però sí, més enllà d'això, que això sí que s'ha de fer, i des del nostre punt de vista és urgent, si en té prevista la modificació, segueix amb el projecte del senyor Mascarell.

I respecte a la segona pregunta, també és bastant òbvia, les dades parlen per si soles: any 2016, recaptació a Catalunya per a produccions, 63 milions d'euros; 2017, 37 milions d'euros, dels quals, per cert, la meitat només varen ser ingressos d'una sola pel·lícula, *Tadeu Jones*, que en va recaptar 18, dels 37. Any 2018 –evidentment no l'hem acabat encara–, estem a 7, per tant, difícilment superarem els 12; soc optimista. Què vol dir això? Vol dir que, malauradament, el cinema català, en català i a Catalunya, diguem-ho de la manera que vulguem, està caient en picat. Això ho ha dit la mateixa presidenta; no és cap novetat.

En tot cas, la pregunta és, més enllà de constatar-ho i de preocupar-nos-en, una mica, quines previsions tenen el Govern i la conselleria per intentar revertir aquesta situació de caiguda pràcticament en picat del cinema català i en català.

Gràcies.

La consellera de Cultura

Sí. Sobre la llei –respondré les dues coses; tinc cinc minuts, oi?–, el que hem fet en les converses que hem mantingut amb el sector és que ells el que voldrien és que duguéssim a terme el reglament de la llei, el desplegament de la llei. Per tant, és evident que han passat uns anys, s'ha produït una sèrie de canvis molt importants, per-

què en aquest entorn és obvi que la velocitat vertiginosa a la qual evoluciona la transició al món digital fa que calgui adequar alguns d'aquests aspectes, i, per tant, del 9 al 19 –del 2009 al 2019– fa falta que fem una revisió d'alguns dels aspectes de la llei, sobretot pel que té a veure amb l'adaptació a aquest entorn digital, i en els canvis substancials que s'han produït en els hàbits de consum de l'audiovisual en general.

És a dir que, tant si parlo amb Fedicine com si parlo amb els distribuïdors, com si parlo amb qualsevol, amb tots els agents que hi tenen a veure..., o amb l'Acadèmia Catalana de Cinema, el que els preocupa extraordinàriament és que la gent hagi deixat d'anar tant al cinema com hi anava. Però la gent no ha deixat de consumir cinema; el que passa és que ho fa també en altres entorns. I, per tant, l'obertura al que són les plataformes digitals i al que és aquest consum derivat d'aquesta hiperpersonalització de l'experiència mediàtica, que és la pròpia del nostre temps, doncs, evidentment, són tot d'elements que cal posar sobre la taula, acompanyadament amb el sector, per veure de quina manera reaccionem tots a aquests nous usos. Perquè no vol dir que es deixi de consumir, sinó que es fa potser en altres espais, en altres finestres d'oportunitat.

Ara bé, els espectadors de cinema en català tenim tot un conjunt d'actuacions que tenen a veure tant específicament des de la Direcció General de Política Lingüística, que té encarregada aquesta tasca de manera directa, de promoure el cinema en català, d'una banda, amb ajuts que incrementin l'oferta i la disponibilitat dels productes audiovisuals en català, però també, de l'altra, amb actuacions de difusió per augmentar el consum en diversos àmbits i formats, com de l'ICEC, que són els dos àmbits de dins del Departament de Cultura que aborden aquesta qüestió.

Pel que fa a l'impuls de l'oferta, tenim, doncs, totes les línies de subvenció de caràcter anual per a doblatge i subtitulació en català de la Direcció General de Política Lingüística, per a llargmetratges d'estrena en sales d'exhibició, per a l'explotació posterior, amb totes les plataformes –de vídeo, a la carta, Blu-ray, DVD, etcètera. I, en els darrers exercicis, doncs hem anat fent, des del 2016, 117 llargmetratges doblats i 77 de subtitulats, i el 2017, 115 llargmetratges doblats, 90 llargmetratges subtitulats i 71 capítols de sèrie també subtitulats.

En aquest sentit, també hi ha programes específics, a banda d'aquestes línies de subvenció. Per exemple, amb públics infantils, perquè entenem que és el sector al qual hem d'intentar fidelitzar, tant per a l'accés al cinema en general com al cinema en català. I, per tant, l'organització del programa CINC de cinema infantil, per fer créixer l'oferta i consolidar l'hàbit d'espectadors en cinema en català amb públic infantil, es du a terme, a més a més, en col·laboració amb ajuntaments, institucions i entitats i cinemes d'arreu del territori, i ha estat molt ben valorat en les cinquanta-tres localitats, amb els 47.144 espectadors que ha tingut.

Hi ha acords de col·laboració amb Movistar, els Cinemes Texas de Barcelona, Catalunya Film Festival, que és la coordinadora de festivals de cinema de Catalunya, que aplega més de trenta festivals, per a la subtitulació de cinema en català que s'exhibeix després des de plataformes digitals, en sales d'exhibició i en els certàmens anuals respectius.

I, per tant, amb Movistar Plus s'han subtitulat 256 pel·lícules, 434 capítols de seixanta temporades de sèries de ficció; en els Cinemes Texas s'han estrenat vuitanta-cinc pel·lícules, i el Catalunya Film Festival ha exhibit 727 films, 185 llargmetratges i 542 curts en vint-i-set festivals diversos.

Això pel que té a veure amb les accions de la Direcció General de Política Lingüística, que té un web específic que es diu Cinema en català.

Pel que fa a l'ICEC, fa foment de l'exhibició, fa foment de la distribució i fa foment de la difusió i de la promoció.

Però no voldria deixar d'esmentar també la feina que es fa des de la FilmoXarxa, perquè hi ha aquesta creació d'una xarxa concertada de pantalles cinematogràfiques de Catalunya, que és molt ben valorada –la FilmoXarxa–, perquè compleix també

un dels mandats de la Llei del cinema, i contribueix a la difusió del cinema català i europeu, incrementa l'oferta cinematogràfica en llengua catalana i fomenta la cultura cinematogràfica a Catalunya. També fa foment de la producció, també fa desenvolupament de públics i treballa estretament i fa subvencions específiques per a curtsmetratges cinematogràfics i obres audiovisuals destinades a ser emeses per televisió.

En aquest sentit, treballem també amb alguns festivals, com ara penso en el Zoom, d'Igualada, però també amb l'acadèmia volem incentivar la part educativa per fomentar la creativitat també dels estudiants que són a l'ESCAC, i donar a conèixer –i avui també se n'ha parlat– el cinema que queda exclòs...

La vicepresidenta

Consellera...

La consellera de Cultura

...justament dels àmbits d'educació superior.

Rafel Bruguera Batalla

Sí. Consellera, vostè m'ha explicat el que fan. De les dades que jo li he donat es dedueix que no n'hi ha prou amb el que fan. Jo no li preguntava el que fan, sinó que li preguntava que, *visto lo visto*, i, per tant, que amb el que es fa no n'hi ha prou, què pensen fer?

Per tant, dedueixo que no massa nou, de novetat, perquè no m'ho ha dit, que era el que jo volia saber. Per tant, li anuncio que, com que alguna idea podem tenir, doncs, en les properes poquetes setmanes intentarem portar algun tipus d'iniciativa al respecte al Parlament.

Gràcies.

El president

La número 20...

Pregunta al Govern sobre la necessitat d'impulsar un pacte nacional per l'audiovisual

311-00450/12

...també és del diputat Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Sí. D'alguna manera, relacionat amb les dues preguntes anteriors, o com a mínim amb l'última, que és també la preocupació per la situació de l'audiovisual al nostre país, especialment –no només, però especialment– per la manca de pressupost per part de TV3.

I, per tant, la pregunta que li formulo –i seré brevíssim– és si la conselleria creu, la consellera creu que és el moment també de prioritzar les polítiques sobre l'audiovisual i, per tant, l'impuls d'un pacte nacional per a l'audiovisual.

Gràcies.

La consellera de Cultura

Doncs, efectivament, ja s'havia anunciat des del 2016 la creació, des del llavors director general de Mitjans de Comunicació de la Generalitat, d'un impuls d'un pacte nacional de l'audiovisual. Això es va fer en el marc del dissetè Mercat Audiovisual de Catalunya.

I també, l'any passat, el president Puigdemont, en compareixença al Parlament, es va comprometre a difondre aquestes bases del pacte nacional per l'audiovisual, que han de poder ser posades, i es va fer després d'una interlocució profunda amb el sector i, a més a més, la Secretaria de Comunicació del Govern, mitjans de comunicació i la Direcció General de Mitjans de Comunicació.

És evident que cal un acord marc per al foment de la indústria cinematogràfica i la indústria audiovisual, i això és el que mirarem de poder fer, sobretot tenint en compte els diversos agents que hi estan implicats i que no estan només en la nostra conselleria. Hi treballarà tant l'Institut Català de les Indústries Culturals com la Corporació de Mitjans Audiovisuals, l'Institut Català de Finances, el Departament d'Innovació i Empresa, i també des de Presidència treballarem per coordinar aquest pacte que és necessari per veure aquestes transformacions que ha patit el sector.

El president

Molt bé. Vol afegir alguna cosa més? (*Veus de fons.*) No.

Pregunta al Govern sobre l'aportació de recursos per a executar la tercera fase de l'excavació arqueològica del convent del Roser de Ciutadilla (Urgell)

311-00539/12

La diputada Alamany té la paraula; la número 21.

Elisenda Alamany Gutiérrez

Sí; gràcies. Jo seré molt breu perquè vull arribar a les propostes de resolució, perquè, si no, no hi arribarem. (*L'oradora riu.*) Com que també crec que és breu de respondre, eh?

Fa referència a l'aportació de recursos per executar la tercera fase de l'excavació arqueològica del convent del Roser de Ciutadilla, a l'Urgell. Les ruïnes del convent del Roser de Ciutadilla es troben en el municipi del mateix nom, a l'Urgell. El passat juliol va finalitzar la segona fase de l'excavació arqueològica i el govern municipal ja ha expressat la seva intenció d'avançar en una tercera, amb la intenció d'adequar tot el recinte per fer-lo visitable. Aquesta fase ja compta amb la corresponent memòria valorada, però es necessiten recursos de la Generalitat tal com s'ha comptat en les fases anteriors.

És per això que volem saber si es té previst, des del Govern, d'aportar els recursos necessaris per tal de fer viable l'execució d'aquesta tercera fase arqueològica.

Gràcies.

La consellera de Cultura

La resposta també serà molt breu, perquè els criteris generals d'actuació del Departament de Cultura en el punt que es troba, en aquesta tercera fase, és la de no fer aportacions extraordinàries en aquesta recuperació del patrimoni, llevat de les urgències.

Per tant, el que sí que demanem a l'Ajuntament de Ciutadilla, com passa amb tota la resta de criteris d'actuació respecte de monuments com aquest, que poden presentar-se a les línies de subvenció de concurrència destinades a la gestió i a la protecció del patrimoni arqueològic.

Per tant, aquesta seria la manera de procedir, d'acord amb la normativa vigent.

El president

Estem...

Pregunta al Govern sobre l'estructura organitzativa de l'àrea dirigida per Lluís Puig i Gordi com a director del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional del Departament de Cultura

311-00553/12

...en el número 22.

Susana Beltrán García

President. Honorable *consellera*, volvemos otra vez a la cara menos amable de su acción de gobierno. Me gustaría preguntarle otra vez sobre el señor Puig y su programa de desarrollo internacional de la cultura.

¿Usted está en disposición, *consellera*, de decir que su Departamento de Cultura, y también este programa internacional de la cultura, está respetando las competencias y el estado de derecho?

La consellera de Cultura

Sí.

Susana Beltrán García

Consellera, pues, su departamento, lo cual es muy grave, y también el señor Puig no están respetando las competencias.

Yo no sé..., usted hablaba antes de fomentar la cultura. Yo creo que fomentar la cultura y fomentar la lectura... Yo creo que también es bueno leerse la Constitución, leerse el Estatuto de autonomía y leerse también la ley catalana de acción exterior y de relaciones con la Unión Europea, así como las sentencias del Tribunal Constitucional.

A respuestas de su Departamento de Cultura, yo entré en las páginas web que ustedes me indicaban y que agradezco también la respuesta por escrito que nos indicaban. Y ya, la primera en la frente, *consellera*, su Departamento de Cultura, diplomacia cultural. La diplomacia cultural es algo en lo que ustedes no tienen competencia. Es algo que el Tribunal Constitucional, en una de sus últimas sentencias, anuló. Anular quiere decir que ustedes no pueden hacer diplomacia cultural. No solo no pueden hacer diplomacia cultural sino que, además, el señor Puig es un huido de la justicia, de la justicia española, señora *consellera*, de la justicia española, que es también justicia europea.

Como usted sabe, la Carta de Derechos Fundamentales de la Unión Europea, donde se valora la libertad de las artes y también el respeto a la diversidad cultural, claramente dice..., toda la Carta de Derechos Fundamentales de la Unión Europea y también todo lo que afecta en la cultura, que se basa en dos principios básicos. Uno es el principio de la democracia y el otro es el principio del estado de derecho. Ustedes ya no están cumpliendo con algo que es fundamental, que es un pilar en la Unión Europea, que es el estado de derecho, con lo cual ya desautoriza completamente no solo al señor Puig sino también a su *conselleria*. O sea, que ustedes hablen de diplomacia cultural cuando no pueden hablar ya dice mucho de lo que ustedes están haciendo.

No sé si me queda todavía tiempo...

La secretària

Seis segundos. (*Rialles*.)

Susana Beltrán García

Paro aquí.

El president

Consellera.

La secretària

La *consellera* tiene dos minutos y veinticinco segundos.

La consellera de Cultura

Jo és que pensava, president, que les preguntes relacionades amb la feina del Programa internacional de difusió de la cultura havien quedat respostes en la meva compareixença. No sé si a la resta de diputats els sembla que jo torni a repetir el mateix que he dit abans.

El president

Al seu criteri. Si vol fer una síntesi o deixar-ho.

La consellera de Cultura

És que jo crec que és un insult a la intel·ligència dels diputats que jo torni a dir el mateix que he dit abans, però...

Susana Beltrán García

Yo creo que es obligación de la oposición también controlar su acción de gobierno y también en relación con este programa. Y usted no ha contestado todo lo que estábamos preguntando. Y por esto le estoy preguntando y estoy haciendo comentarios nuevos que agradecería que usted me contestara.

Y, si no lo hace ahora, encontraremos otras maneras parlamentarias de que usted nos responda.

La consellera de Cultura

L'amenaça permanent és el que vostès controlen molt bé, però jo he donat totes les explicacions, he comparegut, he respost per escrit, i les preguntes orals que vostès em fan són redundants respecte de la meva compareixença.

Vostès continuen parlant de «fugat de la justícia» i jo els pregunto quina ordre d'extradició té el senyor Puig vigent? No en té cap. Doncs no parlin. Vostès, si volen que parlem un dia de semàntica, de vocabulari, de lexicografia, en parlem, perquè fan servir les paraules però no amb l'ús pertinent del llenguatge. Per tant, jo els recomano que em diguin amb quina base vostès parlen d'un fugat de la justícia, que, com els he dit abans, treballa al carrer de la Llei, que això ja és, ja els ho he dit abans, justícia poètica.

El president

Em sembla que s'han acabat els temps. Passem a la següent.

Pregunta al Govern sobre el personal, càrrecs, funcions i retribucions de l'àrea del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional del Departament de Cultura

311-00554/12

La diputada Susana Beltrán és la següent?

Susana Beltrán García

Sí; gràcies. Me gustaría que desarrollara un poco mejor cuáles son las funciones que va a hacer el señor Puig, tanto en relación con los ejes de la Agenda 2030, que están dentro de su programa y de los cuales usted no ha hablado, y también otras de las funciones que están en el acuerdo de gobierno que tiene que desarrollar el señor Puig.

(Pausa.)

La consellera de Cultura

Pla de foment de la lectura. Lectura del *Diari Oficial de la Generalitat*, Departament de Cultura, acord de govern 71/2018, de 31 de juliol, pel qual es crea el Programa de desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional. Els audiollibres també funcionen, ara els fem aquí, llegim el DOGC. La consellera ve a llegir el DOGC, on es diu quines són les funcions d'aquest càrrec.

«El director o directora del programa té assignades les funcions següents: mantenir la interlocució del Departament de Cultura amb els òrgans de la Generalitat competents en l'àmbit internacional i amb la resta de departaments i les seves entitats pel que fa al coneixement, al seguiment i a l'execució de polítiques europees i internacionals que puguin afectar la cultura; fer el seguiment dels projectes cofi-

nançats per les institucions europees en els quals participin el departament i les entitats adscrites; promoure l'obtenció de recursos econòmics per a programes internacionals en què participi el departament de manera individual o amb socis d'altres països; fer un seguiment de les polítiques del Consell d'Europa i de la UNESCO en matèria de cultura i promoure la participació del Departament de Cultura en aquests organismes internacionals en l'àmbit de les seves competències; dur a terme anàlisis prospectives en l'àmbit internacional sobre l'avaluació de polítiques públiques en l'àmbit de la cultura; estudiar comparativament els marcs normatius existents en l'àmbit internacional pel que fa als models de mecenatge que contribueixin a enfortir els vincles entre els sectors productius i la cultura, com a font de finançament addicional i de creixement econòmic i de centralitat de la política cultural; analitzar les tendències internacionals amb relació a les estratègies de conscienciació del jovent envers la cultura com a servei bàsic de la societat, i explorar nous models que situïn la cultura i les arts com a elements clau per ajudar les persones i les institucions a contribuir a un món més inclusiu, obert i pròsper, per aconseguir un canvi positiu en la societat.»

El president

Vol intervenir?

Susana Beltrán García

Sí, *consellera*, también le leo. Entre las funciones del señor Puig, «contribuir a construir confianza internacional». Bueno, es evidente que confianza internacional no va a conseguir ninguna.

Y «a fortalecer los vínculos a través de la cultura, las artes y los valores de la sociedad». *Consellera*, el señor Puig, que es un huido de la justicia (*remor de veus*), acusado por delitos muy graves de malversación y desobediencia, no puede representar los valores de la sociedad catalana. La sociedad catalana, la mayoría de los catalanes, pagan sus impuestos; si les llega una resolución judicial, no se van corriendo; van y comparecen en sede judicial. Eso es lo que hacen la mayoría de los catalanes y eso es lo que no ha hecho el señor Puig. ¿Cómo va el señor Puig a representar los valores de la sociedad catalana? Es que no puede, es que está viciado de origen, es que esto es muy grave.

¿El señor Puig va a poder ir a la embajada española en Bélgica? ¿Va a poder ir a la sede de la UNESCO, que está en París, o a la sede del Consejo de Europa, que está también en Francia, para promocionar la cultura catalana? Yo creo que no, que no lo va a hacer. ¿Por qué no va a Francia? ¿Por qué el señor Puig va a ir en la delegación española o en el comité español ante la UNESCO para defender candidaturas tan importantes como el día de Sant Jordi? No lo va a hacer –no lo va a hacer. Y tampoco va a hablar con las embajadas españolas para que también, a través de las embajadas españolas, se promueva y se promocione la cultura catalana.

Entonces, ¿de qué sirve que este señor –y no solo me dirijo a usted, me dirijo a todos los ciudadanos– esté cobrando ochenta y cinco mil euros si la mitad de las cosas no las va a poder hacer?

Y, además, es un insulto para muchos catalanes que este señor esté tratando de representar los valores de la sociedad catalana. Porque, lo estoy afirmando, no lo hace, porque no lo puede hacer. ¿Por qué no viene a España? ¿Por qué no viene? También es Europa. ¿Por qué no lo hace? Ah, yo creo que ustedes tienen un problema y todavía no se han dado cuenta.

La consellera de Cultura

És evident que tenim un problema i el problema es diu Estat espanyol. És un problema molt greu. I el que jo li recomano és que, si us plau, no posi en dubte ni la dignitat ni els valors ni la feina que fa per la cultura, que ha fet i que farà el senyor Lluís Puig, i que no s'atreveixi a entrar en aquestes consideracions, perquè qui que-

da més posat de manifest és vostè que no pas el senyor Lluís Puig, que tothom sap la feina que ha fet, la que fa i la que continuarà fent.

El president

Passem a la pregunta 24.

Pregunta al Govern sobre la dotació econòmica del Programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional del Departament de Cultura

311-00555/12

Diputada Susana Beltrán.

Susana Beltrán García

Sí, gràcies. Quisiera que nos explicara un poco más el tema de los recursos, el tema del dinero, para este programa internacional.

La consellera de Cultura

Ja ho he explicat abans. Torno a dir que el sou, ja ho ha dit el senyor Amelló, de vuitanta mil euros, equivalent a un càrrec de secretari general, sense cap estructura organitzativa, aprofitant l'estructura que hi ha de l'ICEC a la delegació del Govern a Brusselles, on hi ha un tècnic, hi ha un becari i hi ha el senyor Lluís Puig, que treballa, afortunadament, de manera telemàtica, com fan en les grans indústries del món, des de Microsoft fins a Penguin, treballa amb sistemes telemàtics que li permeten connectar-se allà on li cal i li pertoca. I des d'allà fa la seva feina i la fa amb tota la correcció i tota la competència i tota la dignitat.

Susana Beltrán García

Consellera, creemos que el señor Puig no puede realizar las funciones para las que está encomendado con su acuerdo de gobierno. Entre las funciones que tiene este señor encomendadas está, por ejemplo, el de fomentar los ejes de la Agenda 2030, uno de los cuales es el objetivo 16, que es paz, justicia en situaciones fuertes. Y dentro de este objetivo está promover, promocionar el estado de derecho.

El señor Puig, que es un huido de la justicia europea –es un huido de la justicia europea–, acusado de delitos muy graves para sonrojo de muchos ciudadanos, no puede cumplir con este cometido. Lo siento, o sea, es así, es una afirmación. Usted puede no estar de acuerdo, pero es lo que nosotros pensamos y lo que piensan muchos –muchos– ciudadanos.

Dos millones de euros, por ejemplo, usted antes lo ha mencionado, para el festival Smithsonian en Washington, que fueron un desastre, porque al final los artistas parecían ustedes. O sea, al final fue un rifirrafe entre la embajada española y ustedes. Y usted me decía: «Nosotros tenemos un problema y es el Estado español.» Efectivamente, ustedes tienen un problema que es el respeto al Estado, que justifica lo que ustedes están haciendo. Ustedes no pueden hacer diplomacia cultural, no la pueden hacer.

O sea, ustedes se deben a la Dirección de la Política Exterior Española, que corresponde al Estado. Y ustedes se deben a la lealtad, que es algo que no tienen ni hacia el Gobierno de España ni hacia el conjunto de los ciudadanos, y eso es muy grave. Es mucho más grave de lo que puede parecer, porque cuando el señor Puig es un huido de la justicia europea, acusado de delitos muy graves, cosas que no hacen la mayoría de los ciudadanos, está poniendo también en peligro lo que es España como sujeto político. Y si pone en peligro..., no solo él, sino todos los huidos de la justicia, no solo es un peligro para España como sujeto político, sino que eso también está afectando a 47 millones de personas, a los derechos y libertades de 47 millones de personas. Y eso no es poco. Eso es muy, muy, muy grave.

Por lo cual, *consellera*, yo lo que le pido es que recapaciten. Ese señor no está capacitado para representar los valores de la sociedad catalana. Que vaya a la justicia, como ya hicieron también algunos *exconsellers*, que se pusieron a disposición del estado de derecho español, y que cumpla con el acuerdo de gobierno...

La vicepresidenta

Diputada, por favor...

Susana Beltrán García

...donde están sus funciones encomendadas.

La consellera de Cultura

Ha parlat de «bochorno» i de «sonrojarse». Aquí el que em sembla «botxornós» és aquest espectacle i la que «se sonroja» soc jo de veure com insisteix, insisteix, insisteix, i, per més que vostè digui que el senyor Lluís Puig és un fugat de la justícia, no ho és.

L'hi torno a dir: on és l'ordre d'extradició que el reclama? Es va posar a disposició de la justícia només arribar a territori belga; va marxar d'aquí, de la repressió; va fugir de la repressió i el que va buscar és justícia. I l'hi he dit abans: i la van trobar.

És una persona lliure, que viu i treballa amb un acord de govern que ha estat ratificat, que té la competència per poder-ho fer, i em sembla, de veritat, indigne que vostè pugui posar en qüestió els seus valors.

I hi ha vida més enllà dels organismes internacionals espanyols, hi ha vida més enllà de tots els organismes que vostè ha citat. Entre altres coses, perquè aquesta diplomàcia cultural que vostè pensa que nosaltres no podem dur a terme la vam haver de començar a dur a terme amb l'Institut Ramon Llull, precisament, perquè no hi havia aquesta presència i aquesta visibilitat de la cultura catalana, que si l'Instituto Cervantes en la seva feina de promoció de la plurinacionalitat espanyola hagués dut a terme, potser no hauria calgut.

Així és que nosaltres hem hagut de fer moltes coses perquè no s'ha donat sortida a la visibilitat de la llengua i la cultura catalanes. I, per tant, ho continuem fent, i ho fem en favor de tots els catalans i respectant els valors de tots els catalans, i no com vostès, que posen en judici..., jutgen intencions i qüestionen la capacitat de persones que estan perfectament capacitades per fer-ho i que ho han fet de manera *honorable*. Era *honorable* conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

(*Veus de fons.*)

Susana Beltrán García

Per allusions, trenta segons. Consellera, nosaltres som representants dels ciutadans de Catalunya i afirmo que haver nomenat el senyor Puig és una acció indigna i que ens crea molta vergonya. (*Remor de veus.*) El senyor Puig no està capacitat per representar els valors... Puc parlar? No està capacitat per representar els valors de la societat catalana –no ho està. I vostès no estaran d'acord...

El president

Un moment. Diputada Beltrán, no és ben bé una allusió –no és ben bé una allusió.

Susana Beltrán García

Estic contestant. És que m'ha dit que el que estic dient...

El president

És que una allusió normalment és una cosa més personal i en aquest cas és de tercer. Acabi.

Susana Beltrán García

L'han indignat les meves paraules. Jo crec que és una allusió directa.

El president

D'acord, però acabi ràpid –ràpid.

Susana Beltrán García

Crec que és una al·lusió directa.

El president

Què els sembla si tanquem el tema aquí?

Pregunta al Govern sobre l'aportació de recursos per a fer efectiva l'aturada de la ruïna i la restauració del castell de Vergós Guerrejat, a Estaràs (Segarra)

311-00587/12

Diputada Alamany.

Elisenda Alamany Gutiérrez

La sorprendré. No li preguntaré pel senyor Lluís Puig. *(Alguns aplaudiments.)* A veure, una cosa menys glamurosa que es diu país i es diu cultura. El castell de..., que està referenciada en un tema de territori, eh?

El castell de Vergós Guerrejat es troba al municipi d'Estaràs, a la Segarra. Aquest castell està catalogat com a bé cultural d'interès nacional i té la condició de ser de propietat pública, cosa que no és gaire habitual en aquest país. És així perquè va ser cedit a l'Ajuntament a finals del segle xx pel seu propietari per tal de ser integrat dins la ruta cultural dels castells del Sió.

Gràcies a això, l'Ajuntament d'Estaràs va projectar d'obrir-lo al públic, amb una sala d'exposicions i un centre de restauració de mobles, esmerçant importants esforços per a la seva consolidació i restauració. Però l'any 2013 el projecte es va frenar a causa d'uns grans despreniments que van afectar la torre del castell, i van fer perillar l'estabilitat de l'edifici i també desallotjar les cases properes. Aquesta va ser una actuació d'urgència, amb el suport econòmic de la Generalitat, que va permetre dur a terme actuacions de consolidació i apuntalament de la torre del castell. Però el projecte inicial no s'ha dut a terme i el conjunt del castell torna a perillar.

La pregunta és si té previst, el Govern de la Generalitat, aportar els recursos necessaris per fer efectiva l'aturada de la ruïna del castell de Vergós Guerrejat i encarar així una consolidació i restauració definitiva que permeti la seva posada en valor.

Gràcies.

La consellera de Cultura

Doncs, com li deia abans, senyora Alamany, el fet que el castell de Vergós justament hagi estat declarat BCIN, com a monument històric, és propietat de l'Ajuntament, però, efectivament, s'hi han dut a terme diverses inversions per les diverses administracions públiques. La inversió total que ha fet la Generalitat de Catalunya en el castell de Vergós ha estat de cent noranta-dos mil euros i, a més a més, l'1 per cent cultural més setanta-un mil euros de subvencions.

També com abans, en la pregunta que vostè m'ha formulat en la primera o la segona actuació, i la tercera, ja s'havien de fer amb subvenció amb concurrència competitiva per a l'execució de les obres de restauració i conservació d'aquests immobles de notable valor cultural, a la qual han d'optar els ajuntaments. I, en aquest cas concret, a banda d'aquesta inversió que ja hem fet prèviament, per al punt en què es troba en aquest moment, ells han d'entrar en aquesta línia de convocatòria de concurrència competitiva. I no consta cap sol·licitud presentada per l'Ajuntament d'Estaràs; per tant, els animem a que, si volen concórrer-hi, tindran els ajuts, com els han tingut en les ocasions anteriors, com hem fet sempre amb aquestes xifres que li acabo de comentar.

El president

Bé, gràcies.

Pregunta al Govern sobre les mesures previstes per a aturar l'esfondrament de la muralla medieval de Torà i restaurar-la

311-00623/12

Passem a la número 26.

Elisenda Alamany Gutiérrez

Sí. En aquest cas, la pregunta és referent a les mesures previstes per aturar l'esfondrament de la muralla medieval de Torà i restaurar-la. La muralla medieval de Torà, a la Segarra, està catalogada com a bé cultural d'interès nacional i té el seu tros més significatiu al peu d'una església parroquial, que és propietat del bisbat de Solsona.

L'ajuntament del municipi ha anat realitzant al llarg dels anys diverses obres de conservació de la muralla, però la matinada del passat dia 22 de setembre un tram de set metres de llarg, situat a l'antic cementiri del poble i al nord de l'antic nucli medieval, es va ensorrar. L'enderroc va afectar el carrer Llanera i va deixar al descobert diverses restes humanes provinents del cementiri abandonat des del segle XIX.

L'alcalde de Torà ha manifestat la voluntat del consistori de reparar els danys, però aquest municipi no disposa tampoc de suficients recursos per a la dimensió de les obres a realitzar.

La pregunta és senzilla: quines mesures té previstes el Govern de la Generalitat per fer efectiva l'aturada de la ruïna de la muralla medieval de Torà, si és que es té prevista alguna mesura, per encarar una consolidació i restauració definitives que permetin la seva posada en valor?

Gràcies.

La consellera de Cultura

Doncs també, com li deia en els altres casos, nosaltres hem fet aquest informe, per poder estudiar amb detall la secció que s'ha produït en aquesta muralla, i aleshores hem d'elaborar una proposta d'intervenció per a la conservació, que ha de ser elaborada per un tècnic competent i que ha de ser tramesa a la Comissió Territorial de Patrimoni Cultural de Lleida.

En aquest sentit, doncs, ens plantejarem aquesta inversió en aquesta construcció per l'elevat valor històric que té la muralla com a element del nucli antic de Torà, i per això s'està realitzant l'expedient de declaració de BCIN del conjunt històric.

Per tant, en aquest cas, caldrà, primer, tenir l'informe; després, la voluntat de la propietat per assumir la inversió per a la seva salvaguarda, i el concurs, la concurrència pública de restauració de béns immobles, en el qual podran recuperar part d'aquesta inversió perquè nosaltres hi serem.

El president

Diputat Bruguera...

Pregunta al Govern sobre les raons per les quals la consellera de Cultura no va assistir al lliurament del premi Planeta 2018

311-00625/12

...té l'última...

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, president. La pregunta és bastant senzilla. I la poso en antecedents, consellera.

Ens va saber greu que..., o almenys a mi em va saber greu que la *meva* consellera de Cultura..., perquè vostè és la *meva* consellera de Cultura –podem estar més d'acord o menys d'acord; segurament que en moltes coses podem estar d'acord, n'estic convençut–, ho repeteixo, que la meva consellera de Cultura no assistís al lliurament del Premi Planeta 2018, i m'agradaria que me'n digués les raons.

Gràcies.

La consellera de Cultura

Jo vaig respondre, ja, en seu parlamentària que cada dia per assistir a un acte deixo d'assistir-ne... Ja n'assisteixo, a vegades, a dos i a tres al dia, eh?, però per assistir a un acte deixes d'assistir-ne a d'altres.

L'activitat que jo vaig prioritzar el dia 15 d'octubre, que va ser quan hi havia el lliurament del Premi Planeta, va ser un acte que fa tres anys que impulsem des de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, la Barcelona Ciutat Literària, l'Observatori Cultural de Gènere i també el Pen Club, en què fem una sessió de visibilització, en ocasió del naixement de Santa Teresa de Jesús, de les escriptores.

Les polítiques de visibilitat de dones escriptores és una qüestió personal que jo he defensat en polítiques públiques, al capdavant de la Institució de les Lletres Catalanes, i que en ocasió d'aquesta efemèride, que es fa des de fa tres anys, i es fa en simultani a la Biblioteca Nacional de Madrid i la Biblioteca Nacional d'aquí, a Catalunya, jo hi he participat. I aquest any he continuat participant-hi. I vaig donar visibilitat a les dones escriptores, primant aquest acte, però perquè sempre, quan assisteixes a un acte, deixes d'assistir-ne a d'altres.

I, en aquest cas concret, vaig posar en altres contextos un exemple, per poder veure la importància de l'actuació política de les persones que representem la cultura. Fa uns anys vaig anar..., el dia de la Nit de Santa Llúcia, que són els premis més importants en llengua catalana i que concedeix Òmnium Cultural i editorials de prestigi del país, vaig primar anar a un premi que es feia..., es diu Terra de Fang, i és un premi literari a Deltebre. En aquell moment, segurament, la directora de la Institució de les Lletres Catalanes potser se l'esperava a la Nit de Santa Llúcia; jo vaig primar anar a Deltebre, perquè em semblava que era apostar per aquesta coherència de les polítiques culturals, que no només s'han de posar negre sobre blanc, sinó que després s'han de defensar en els actes, en el dia a dia. I, en canvi, no va haver-hi ningú de la Nit de Santa Llúcia, d'Òmnium Cultural o de les editorials que són membres dels premis Sant Jordi, Mercè Rodoreda, etcètera, que s'exclamessin perquè jo no hi anés, perquè ja parteixen d'aquesta vocació de servei que fem per la literatura i la cultura.

Rafel Bruguera Batalla

Sí. Ho lamento, eh?, no m'ha convençut. No m'ha convençut, perquè novament ha fet una resposta que vostè sap perfectament que no és *la* resposta. Les causes són unes altres.

Jo, en fi, respecto absolutament les prioritats d'agenda que vostè pugui tenir. Si creu que és millor que ha d'anar a un acte o a un altre..., evidentment, el do de la ubiqüitat no el té, com ningú de nosaltres. Ara bé, la prova que em sembla –em sembla– que la resposta que m'ha donat no és la real és que jo puc comprendre que vostè tingui un altre acte aquell dia i a aquella hora, i que opti per un o per l'altre; això no l'hi discuteixo. Més enllà que Barcelona, doncs, és una capital mundial de l'edició, la capital, com a mínim espanyola, la primera, etcètera, més enllà d'això, podria haver delegat, en fi, en la secretària general del Departament de Cultura, per exemple, no?

És a dir, jo he sigut alcalde i tampoc he pogut anar a tots els actes, però he procurat, si no hi podia anar jo a un acte que en principi pensava que jo hi hauria d'haver anat, com hi han anat tots els consellers i conselleres de Cultura de la Generalitat de Catalunya al llarg de tots i cadascun dels anys que s'ha celebrat el Premi Planeta,

doncs puc delegar, perquè tinc prou gent al meu costat com per poder delegar. I em sembla que vostè no ho va fer. I, per tant, per això li dic que no em crec la resposta que m'ha donat.

Gràcies.

La consellera de Cultura

Lamento molt que no em cregui, senyor Bruguera –ho lamento molt. Perquè jo soc una persona que quan dic les coses les dic perquè les penso, i vostè ho sap perfectament, encara que li digui coses que a vostè no li agradi sentir. Però, aleshores, una cosa és que no li agradi la meua resposta; l'altra cosa és que em digui que no se la creu. Em sap molt de greu que no se la cregui.

El president

Molt bé. Hem acabat les vint-i-set preguntes orals. Crec que ha estat un rècord.

Jo els proposo que fem un breu descans de cinc minuts –si més no, jo necessito fer un breu descans de cinc minuts (*rialles*)–, i a tres quarts seguim.

La sessió se suspèn a dos quarts de sis de la tarda i dotze minuts i es reprèn a tres quarts de sis i set minuts.

El president

Comencem, si els sembla. Bé, recordem que a les set acabarem, inexorablement. I intentarem acabar bé, amb dignitat i fent-ho tot.

Abans d'entrar en aquest tercer bloc, l'altre dia, a propòsit d'un comentari que el diputat Héctor Amelló va fer sobre els dossiers quan arribaven, vam estar parlant amb la lletrada que intentaríem explicar quina era la tramitació i com s'hauria de fer.

La síntesi del breu text és que el president s'ha d'espavilar i consensuar amb els portaveus amb més temps els ordres del dia, de manera que tota la mecànica vagi més ràpida. Però, com que hem preparat un breu text explicatiu perquè quedi constància de com es fa, el repartiment del dossier de les comissions a tots els membres i els coordinadors dels grups parlamentaris és un fet relativament recent que comença, pel que fa al Ple, en la sisena legislatura i es generalitza a totes les comissions en el transcurs de la novena legislatura. Naturalment, en benefici de tots, el dossier serà lliurat, com s'ha fet fins ara, als membres de la comissió pel gestor, i als coordinadors dels grups parlamentaris pel Departament d'Edicions, amb almenys quaranta-vuit hores d'antelació a la celebració de la sessió. Tanmateix, s'ha de ser conscient que tot això no serà possible si es convoca la comissió amb un temps que no dona marge perquè s'elabori, si es distribueix el dossier..., és a dir, sempre que es convoqui amb menys de quaranta-vuit hores, o, com va ser el cas de la darrera reunió, que si es convoca un divendres per a un dimecres, sent festiu el dilluns, doncs tot això és complicat, no?

Si es canvien els punts de l'ordre del dia, o si es produeix un moment de saturació dels serveis, dèiem de fer-ho constar, perquè no semblés que era un problema dels serveis tècnics, sinó que és en aquesta mecànica que *nos vamos organizando*, i que em sembla que a partir d'ara ja aconseguirem que tot funcioni bé i amb precisió.

L'altra qüestió és que hem de modificar l'ordre del dia per deixar clar que a les set... (*Veus de fons.*) Els fèiem nosaltres la proposta de dir que a les set acabaríem la sessió, però, perquè sigui formal, ho hauríem d'acordar.

La idea és poder-ho acabar tot, però si per acabar-ho hi ha un tema que no es pot fer amb profunditat o algú considera que no s'ha desenvolupat prou, és millor aturar-ho i deixar-ho per a la sessió del 28 de novembre. Llavors, la pregunta és: els sembla bé aquesta decisió, que adaptem l'ordre del dia, en principi, per fer les coses ben fetes, amb un topall que són les set? I si són les set i cinc i així ho acabem tot, jo crec que val la pena fer l'esforç, però més enllà d'això, no.

(*Francesc Ten i Costa demana per parlar.*)

El president

Digui'm.

Francesc Ten i Costa

És a dir, ara no siguem estrictes, a les set en punt. Si la qüestió ve de cinc minuts, ens sembla que entre tots podem no deixar res per a cap altra...

(El president dona la paraula a Héctor Amelló Montiu.)

Héctor Amelló Montiu

Gracias, presidente. Nosotros creemos que da tiempo en la comisión de hoy terminarlo absolutamente todo. También creemos que es la obligación de estos diputados, justamente, intentar terminar las comisiones con todos los puntos del orden del día, y nosotros preferiríamos, aunque sean las siete y media, incluso las ocho, terminar con todos los puntos.

El president

Ens hi posem i intentem fer-ho bé i acabar a les set o una mica més enllà de les set? *(Pausa.)* Perfecte.

Proposta de resolució sobre el foment de les orquestres privades

250-00314/12

Anem, doncs, per la Proposta de resolució sobre el foment de les orquestres privades. Presenta la resolució el portaveu del Grup de Ciutadans, el diputat Héctor Amelló. Si us plau.

Héctor Amelló Montiu

Gracias, presidente. Bueno, creo que todos somos conscientes, o por lo menos así me gusta pensarlo, de los retos y dificultades a los que se enfrenta el sector de la música, justamente para aumentar y poder consolidar los públicos, especialmente en lo referente a la música clásica, la contemporánea o la de cámara.

Cualquier política que quiera plantear seriamente el futuro de la música clásica o la consolidación de públicos, desde nuestro punto de vista, debe comenzar por una alfabetización musical temprana. Y eso empieza por estar presente en la escuela. Sin esa alfabetización temprana, difícilmente conseguiremos públicos futuros.

Aún así, este debate que he empezado escapa a los objetivos de esta propuesta, pero sí que queríamos dejar constancia de los deseos de Ciudadanos sobre lo que consideramos que es la educación musical. En la actualidad, en Cataluña contamos con tres grandes equipamientos públicos, que son el Auditori, el Liceu y el Palau de la Música, donde se concentran, junto a otros equipamientos, por ejemplo, en Lleida, Tarragona o algún otro en el cinturón de Barcelona, la mayoría de la programación de música clásica.

Es necesario que, si lo que deseamos es tener programas de difusión de la música clásica o moderna o contemporánea, estos equipamientos públicos establezcan fórmulas de colaboración público-privada para facilitar la programación de actuaciones en estos escenarios en las orquestas privadas de Cataluña, donde precisamente encontramos una parte importante de nuestros jóvenes preparados y con talento. Fomentar esta colaboración es dar oportunidades a nuestros jóvenes e impulsar sus carreras, a la vez que fomentamos la gestión profesionalizada de las orquestas.

Por otra parte, es necesario, en este momento, incrementar el nivel de ayudas, así como facilitar programas, circuitos estables profesionales y la proyección de nuevos creadores, programando actuaciones estables por toda Cataluña, descentralizando la inversión y reequilibrándola, para que la música clásica esté presente y llegue a todos los lugares de nuestra comunidad autónoma y sea accesible a todas las clases sociales.

Los datos del estudio 2013, sobre orquestas sinfónicas y de cámara, último al que nosotros hemos tenido acceso, nos dice que del total de conciertos en toda Cataluña, que fueron 404, y que se produjeron en 137 municipios, lo que nos puede dar una sensación, a primera vista, de que la música clásica ha llegado a gran parte del territorio. Pero, si miramos el detalle, la realidad es que 86 municipios, más del 50 por ciento, bastante más del 50 ciento, solo contaron con un concierto; otros 33 municipios contaron entre 2 y 4 conciertos; 9 municipios contaron entre 5 y 9 conciertos, y 6 contaron con 10, hasta 19 conciertos. Y solo 3 contaron con más de 20.

Así, en el mejor de los casos, solo contamos en Cataluña con nueve municipios con una auténtica programación estable. Podríamos considerar estable, justamente, a partir de diez conciertos anuales. Y a un precio medio aproximado de unos treinta y un euros, lo que resulta, en muchas ocasiones, prohibitivo para muchas personas y familias. Es necesario que desde la Administración impulsemos la creación de circuitos municipales estables y amplíemos el número de municipios con programación estable, y lleguemos al máximo público posible.

Esto no puede conseguirse sin el fomento de las orquestas privadas, que, a pesar de todos los esfuerzos que realizan por la profesionalización, todavía sufren por norma general –no todas– de estructuras poco sólidas, discontinuas y donde las condiciones laborales están muy por debajo de las que disfrutaban, por ejemplo, los músicos de orquestas públicas.

Precisamente, la propuesta que les presentamos va encaminada a la mejora de la colaboración público-privada para facilitar el acceso a las formaciones privadas a los equipamientos del territorio, para, así, poder descentralizar la oferta de música clásica. Y también, de paso, asegurar que se mantienen más recursos en los presupuestos de 2019 y siguientes para la consolidación de circuitos y programaciones estables a lo largo y ancho de Cataluña.

Espero que esta propuesta cuente con el apoyo de más grupos, porque es importante para el sector, pero también es importante para el territorio, y especialmente para aquellas personas que viven en el territorio y acceden a programaciones..., pueden acceder a programaciones estables de música clásica.

El president

Moltes gràcies. Atès que han presentat esmenes els dos grups, té la paraula el diputat Xavier Quinquillà, de Junts per Catalunya.

Xavier Quinquillà Durich

Gràcies, president. Bé, essencialment, nosaltres compartim aquesta proposta de resolució, una proposta de resolució que ve emparada per una dinàmica que ja que té un cert recorregut al país i que, en aquest cas, el Departament de Cultura, però també altres àmbits, com és el Departament d'Ensenyament, estan liderant des de fa anys, per cobrir un buit històric, un buit històric sobretot referent a la creació d'agrupacions instrumentals estables i el que això suposa, bàsicament, amb aquests dos grans objectius: un, que és donar sortida professional a tot el talent que es genera, i per això parlava, justament, del departament d'educació, perquè aquí hi ha un vector molt directe, que és la formació musical, i que, per tant, aquests espais de professionalització s'han de desenvolupar a través, justament, de la implementació de projectes professionals, en aquest cas d'orquestres, com també la democratització en el que és l'accés de la música, en aquest cas, de la música clàssica.

Sí que jo crec que hi ha un cert error conceptual en el seu plantejament, en el sentit de circumscriure la música clàssica a l'àmbit de les grans orquestres. La música clàssica és molt més i, per tant, si parlem de temporades estables, en cap cas podem parlar dels nombres que vostè estava plantejant, sinó que la realitat de les programacions estables, i dic estables no només a nivell d'equipament, sinó també a nivell de festivals i a nivell de programacions en xarxa... Parlo, per exemple, a nivell territorial no de grans ciutats, sinó de petites i mitjanes poblacions en les quals, a

través, per exemple, del Programa.cat, un programa, a més a més, que es vehicula en col·laboració amb les diputacions, justament per donar aquesta cobertura que no es pot fer en l'àmbit de les petites poblacions, és el que configura una oferta molt més àmplia de la que vostè estava descrivint.

En qualsevol cas, dir-li que compartim els punts de la proposta de resolució. Agraïm també la predisposició a la millora que li vam plantejar amb les transaccions que vostès han acceptat. Dir-li, sí, que en el punt 2 nosaltres votarem en contra perquè, com ja li vaig explicar, és un punt que té a veure amb aspectes normatius que no són competència de la Generalitat i que, per tant, doncs, en cap cas podem assumir cap tipus de responsabilitat, de compromís, en el cas, doncs, de les gravacions impositives, que això està emparat dintre del marc nacional.

I, per la resta, doncs, aquest compromís, aquest compromís de continuar intentant en la mesura del possible incrementar els recursos. Millorar, també, no només les subvencions, sinó també el mecanisme de subvencions perquè al final, doncs, la gestió de les mateixes sigui més eficient, i, en definitiva, poder donar continuïtat a aquesta dinàmica; aquesta dinàmica, també, que té un vector territorial, un vector també de reequilibri territorial important, i que en la proposta de resolució, doncs, també se'n fa esment.

El president

Té la paraula el diputat Josep Maria Jové, del Grup Republicà.

Josep M. Jové i Lladó

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputats. Diputat proposant, després de la intervenció del company Quinquilà, poca cosa més a dir, eh? Un parell d'idees només per complementar, perquè, francament, la seva expertesa i el seu coneixement tècnic superen de molt el meu.

El suport de les administracions de la cultura ens preocupa i ens ocupa, almenys tant al Govern com al Grup Republicà. Compartim amb el grup proposant, i entenem, com tots els grups parlamentaris, que cal fer tot allò possible per tal de fer arribar la cultura en totes les seves expressions –en totes les seves expressions– a cada indret d'aquest país i a tots i cadascun dels nostres conciutadans.

Per tant, senyors de Ciutadans, en totes aquelles iniciatives, com la que ens ocupa, que promoguim, fomentim i difonguem la cultura, ens hi trobarem, perquè des del Grup Republicà és una prioritat. Ja sap vostè que nosaltres volem viure en un país lliure, i només un país culte pot ser-ho, de lliure.

Com tots vostès saben, i com ha exposat molt bé el senyor Quinquilà, també el diputat proposant, el Departament de Cultura, mitjançant l'Institut Català de les Empreses Culturals, té, entre moltes altres, una línia d'ajuts per a les activitats de formacions musicals estables.

L'activitat de l'ICEC sempre ha estat reconeguda per tots els sectors de la indústria cultural i de ben segur –i no li ho neguem; no li ho neguem ni a vostè ni a cap dels grups parlamentaris ni a la consellera que ens ha acompanyat fins fa un moment– que caldria prioritzar més recursos del pressupost a la cultura. Ho tenim clar i ho defensem. Per això donarem suport a la seva iniciativa.

Ens pensàvem nosaltres que el segon punt s'havia retirat, teníem aquesta idea. Evidentment, a aquest punt també hi votarem en contra, llevat que els senyors de Ciutadans pretenguin que nosaltres envaïm competències estatals; si és així, que ens ho diguin, i potser que podríem estar-hi fins i tot d'acord. Però després tenim problemes, alguns de nosaltres.

Per això donarem suport a la seva iniciativa, ho repeteixo, sobre aquest punt, però no sense haver deixat clar, sense haver recordat que la defensa i la promoció de la cultura no només passa per les subvencions a les activitats o a les empreses, sinó també per l'imprescindible suport a la formació dels creadors, i, en aquest cas, als músics, i sobretot a la creació de nous públics.

Creiem que hem de centrar bona part dels nostres esforços a generar les condicions adients que ens permetin incrementar i ampliar aquest públic, i segurament és la prioritat més important que tenim.

El senyor diputat proponent ho ha recordat, tant amb una pregunta parlamentària com en la seva exposició. Vostè ha basat bona part de la seva intervenció en aquesta idea, que nosaltres compartim. Després, la proposta de resolució poc hi té a veure, amb bona part del que ha explicat; però, bé, tot i això, donarem suport, com deia, a tots els punts, excepte al punt número 2.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula el diputat Rafel Bruguera, del Grup Socialistes.

Rafel Bruguera Batalla

Gràcies, president. Molt ràpidament i breument. Nosaltres compartim també el contingut de la proposta de resolució que ha presentat Ciutadans i que, efectivament, amb les esmenes creiem que ha quedat millorada.

Deduïm tres qüestions molt breus. Una, deduïm que el punt 7 s'elimina; em sembla que... (*Veus de fons.*) D'acord.

I dos petits comentaris. Respecte al paper de les diputacions, i sense voler entrar en polèmica, ni molt menys, des del nostre punt de vista entenem aquest punt en el marc de les competències de les diputacions i, per tant, com a administracions locals. És a dir, fonamentalment, les diputacions han de donar servei als ajuntaments, i, per tant, en aquest cas concret interpretem aquest punt i el votarem a favor, des del punt de vista de facilitar la programació de la música clàssica en el conjunt del territori, en el cas de la Diputació de Girona, dels 222 municipis de les comarques gironines, en aquest sentit.

I dos, respecte al punt 2, que té a veure d'alguna manera amb una de les preguntes que li he formulat a la consellera, no? Nosaltres el votarem a favor. I el votarem a favor perquè és veritat que hi ha una part important, que és la més important, que és competència estatal, però no és menys cert, i la consellera ho ha reconegut, que també hi ha marge perquè hi pugui haver incentius fiscals i desgravacions en el marc de les competències estatutàries. Si no, no s'entendria que hi hagi desgravacions..., que hi ha entitats que tenen reconegudes desgravacions en els pressupostos de la Generalitat o en la Llei d'acompanyament o en altres normatives.

Per tant, en aquest sentit no tant d'invasió competencial, sinó en el marc de les competències, votarem a favor del punt 2.

Gràcies.

El president

La diputada Elisenda Alamany té la paraula.

Elisenda Alamany Gutiérrez

Hola. Nosaltres estem d'acord amb l'esperit, el contingut de la proposta de Ciutadans. Demanem votació separada. Suposo que, del que he anat sentint, crec que coincidim en el punt 2, almenys.

Nosaltres compartim que és necessari que des de l'Administració s'ajudi i es fomenti la música, i es doni molta més importància a les orquestres des de la conselleria de Cultura. Però sí que és veritat que nosaltres, almenys amb el punt 2, no hi podem estar d'acord, perquè no compartim l'estratègia de desgravació fiscal que es planteja com a eina perquè les empreses privades participin en el món de la cultura, tal com s'estableix en aquest punt.

Per tant, en aquest punt votarem en contra. Per la resta, plenament d'acord.

Gràcies.

El president

Molt bé. El diputat Héctor Amelló té la paraula.

Héctor Amelló Montiu

Brevemente. Simplemente, pues, bueno, se han aceptado las enmiendas transaccionales; hemos llegado a un texto de acuerdo. El punto 2 lo mantendremos. Nosotros consideramos que sí que hay margen, y de hecho consideramos que hay margen justamente en el tramo del IRPF, que es un tramo autonómico, y creemos que ahí podemos llegar a ajustar mejor. Y creemos que se puede hacer.

Por otra parte, el punto número 7, como bien figura en el texto que les han pasado, lo eliminaríamos porque consideramos que ya queda reflejado en el punto número 8, y, por lo tanto, dejaríamos el punto número 2.

También decirles, porque han nombrado ustedes el Programa.cat..., es un buen programa, pero tiene un pequeño problema, que es, por ejemplo, que los municipios con convenio propio... –que hay diferentes municipios con convenio propio en Cataluña–, a esos municipios con convenio propio el .cat no llega y las orquestas no pueden acceder en las mismas condiciones.

Creo que son mejoras que se pueden llevar a cabo. De todas formas, dejaremos la *esmena* transaccional así, y dejaremos el punto 2 eliminando el punto 7.

El president

Molt bé. Passarem a la votació, doncs. Han acceptat les transaccionals però mantenen el punt 2 igual. Per tant, votarem el text amb les transaccionals i el punt 2, idèntic, com estava; sí?

Vots a favor? (*Veus de fons.*)

Del conjunt, excepte el punt 2. Ho repeteixo: del conjunt amb les transaccionals, excepte el punt 2, que el votarem a part.

Vots a favor?

Dinou vots a favor. Unanimitat dels presents.

El punt 2, tal com està en el redactat.

Vots a favor?

Són 8 vots, el Grup Ciutadans i el Grup Socialista.

Vots en contra?

Onze vots, en Comú, el Grup Republicà i Junts per Catalunya.

Abstencions?

Cap.

Perfecte.

(*Héctor Amelló Montiu demana per parlar i el president li dona la paraula.*)

Héctor Amelló Montiu

Simplemente que me había olvidado agradecer a los grupos la buena voluntad para llegar a un acuerdo.

El president

Molt bé.

Proposta de resolució sobre la igualtat de gènere en les polítiques culturals

250-00330/12

La diputada Elisenda Alamany té la paraula per presentar la proposta de resolució.

Elisenda Alamany Gutiérrez

D'acord, gràcies. Hem arribat. Començaré amb unes dades que crec que són significatives. Un 20 per cent de dones directores, un 11 i mig per cent de dones guio-

nistes, només un 10 per cent de dones productores, només un 17,8 per cent de dones premiades en concursos literaris, un 64 per cent de l'alumnat en formació audiovisual són dones, i, en canvi, només un 16 per cent de projectes cinematogràfics a Catalunya estan liderats per dones.

Per tant, és evident que existeix una gran desigualtat. Continua havent-hi una gran desigualtat, malgrat que tenim una llei d'igualtat que el que proclama és que dones i homes, no?, accedeixin per igual a llocs de responsabilitat en el món de la cultura i en qualsevol àmbit de la vida al nostre país.

La desigualtat no genera només greuges comparatius envers les dones, sinó que també limita la diversitat de les expressions culturals de les societats. D'això se'n desprèn la necessitat de poder tenir dades desglossades per gènere, per conèixer la realitat de les dones en el camp cultural. Si no en tenim, de dades, difícilment podem abordar quines són les polítiques públiques que podem liderar per palliar la desigualtat efectiva que existeix en la nostra societat.

En aquest sentit, són diversos els estudis que ja posen en relleu la manca de compliment de normatives quant a la incorporació de la perspectiva de gènere, a la recopilació de dades, la realització d'estudis, l'avaluació de l'impacte, l'elaboració d'indicadors i criteris de referència, així com a la difusió real dels resultats. Per tant, sense dades, les polítiques són cegues al gènere i, per tant, difícilment poden fer front a les desigualtats que existeixen també en el sector cultural.

En aquest sentit, aquesta proposta el que demana és que en el darrer pla estratègic..., o el que posa en relleu és que en el darrer Pla estratègic de polítiques de dones del Govern de la Generalitat de Catalunya 2012-2015 no s'incloua la planificació per àmbits i actuacions, fet que deixa coix aquest pla per poder actuar.

I per això presentem aquesta resolució, a fi de recuperar les eines necessàries per poder actuar des de l'Administració com toca. Com que no hi ha hagut cap esmena en aquest sentit, no sé si volen que procedeixi a la lectura dels punts. En tot cas, fan referència al que ja he exposat, a restablir en el proper Pla estratègic de polítiques de dones de la Generalitat el diagnòstic previ que es realitzava per àrees, una valoració detallada per àmbits en aquest sentit, que ens permeti saber quina és la desigualtat que existeix en les esferes de l'activitat cultural, que van des de la creació, passant per la producció i distribució, fins a la fase final de consum i participació cultural.

I també incorporar, igual que en d'altres àmbits públics, la dimensió de gènere en els projectes i activitats que són finançats des de la Generalitat. Allò que va passar a la Mesa del Parlament, en definitiva, és una rèplica del que passa en qualsevol àmbit de la vida del nostre país, però, a més a més, també en el món cultural. I com que avui ens pertoca parlar d'això, doncs, aquesta proposta va en aquest sentit.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el diputat David Mejía, del Grup Ciutadans.

David Mejía Ayra

Gràcies, president. D'una manera molt ràpida. Ara farà un mes, un mes i mig, vaig assistir com a oient a una conferència que van realitzar la plataforma o associació de Dones Visuals en què la proponent, doncs, també era una ponent d'aquesta conferència. I en aquella conferència l'Elisenda va llançar un guant als diferents grups polítics per intentar, doncs, tenir esforços conjunts per treballar amb l'efectivitat de les polítiques d'igualtat. Doncs bé, nosaltres recollim aquest guant. Li donem valor i apostem per ell.

I creiem que aquesta proposta, doncs, és un pas més per aconseguir els objectius que tenim en comú. Per tant, creiem que s'ha de fer un diagnòstic concret i específic, i que sigui per àrees, per sectors o per àmbits, per tal de millorar, doncs, aquestes polítiques. I li donarem suport.

El president

Moltes gràcies. Si em permet la broma, «els objectius que tenim en comú» ha estat molt apropiat, eh? (*Rialles.*) El diputat Rafel Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, president. Poca cosa a afegir, francament. Compartim la diagnosi, compartim l'exposició de motius i també compartim els dos punts de la proposta de resolució.

Efectivament, hi ha un camp, que és el de l'audiovisual, en el qual, gràcies precisament a la feina de PROA i també de Dones Visuals, doncs tenim bastant apamat quina és la situació, d'una desproporció absoluta. Però probablement en altres àmbits això no ho tenim. I, per tant, jo crec que sí que pot ser important tenir-ho.

I, per tant, des d'aquest punt de vista, ens hi sumem i votarem favorablement a la proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Té la paraula el diputat Francesc Ten, del Grup Junts per Catalunya.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, president. Bé, nosaltres, ja avanço que també votarem a favor d'aquesta proposta de resolució. Com li ha dit la consellera, senyora Alamany, estem alineades. I, ho repeteixo, estem alineades, senyora Alamany, en aquest tema també des del Govern de la Generalitat.

Jo, si em permet alguns matisos, miri, llegint moltes propostes de resolució en la meva curta vida parlamentària, agraeixo que una exposició de motius com la d'aquesta PR sigui tan alineada en el contingut del sentit general i no vagi cap a altres derives. És evident que la igualtat de dones i homes encara no és una realitat. És una llàstima immensa. I que en el món cultural estem amb grans dèficits i aquests s'han de solucionar. I que, si no tenim indicadors, no tenim dades, doncs no podrem corregir allò que per a tots és evident.

Si m'ho permet, només un parell de comentaris en qüestions molt puntuals que no mereixien cap mena d'esmena, però que jo no em puc estar de fer un petit..., això, un petit esment. En el punt primer de la proposta de resolució, en el primer acord, ens parla de «fins a la fase final de consum i participació cultural». Mirin, jo, buscant-ho, no m'agrada parlar de «consum cultural» i intentaré en aquesta comissió evitar aquesta fórmula, perquè, encara que sigui la cultura més comercial i més de masses, jo mai m'hi acostaré en el sentit que el diccionari parla de «consum», que sempre és negatiu. Per tant, jo, l'«ús cultural». Això, entenc que no calia que féssim esmenes i senzillament és una petita valoració.

I, després, el títol de la proposta és «sobre la igualtat de gènere en les polítiques culturals», però, en canvi, en el punt 2 ens parla d'aplicar la dimensió de gènere en els projectes i activitats que són finançats des de la Generalitat. A mi m'hauria agradat més, potser hauria sigut més propi de parlar en aquesta comissió, «finançats des del Departament de Cultura».

I l'any 2016, si no recordo malament, o 17, disculpeu, l'ICEC ja va començar a treballar en unes mesures correctores, que no quotes, que és el que sobretot Dones Visuals, que tots coneixem i tots estan lluitant, però que el resultat d'aquelles mesures correctores, que no és ideal, ja va significar un gran avenç en la participació de dones, de personal..., una broma, «persones humanes femenines», que deia en Quim Monzó fa molts anys a la tele –persones humanes femenines–, en la producció audiovisual, en la direcció, en les direccions de fotografia, en els càrrecs alts del món audiovisual. I és evident que aquestes mesures correctores poden ser un camí per començar a caminar no només en el món audiovisual sinó en la resta d'activitats artístiques de Catalunya.

Tot això; no res més. Estem alineades, l'hi repeteixo, i votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

El president

Gràcies. La diputada Jenn Díaz, en nom del Grup Republicà.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bé, com bé exposa la companya Elisenda Alamany, i, a més a més, entenent que s'havia fet en la temporada 2010-2011, això es va eliminar i el Govern va entendre que s'havia de tractar la perspectiva de gènere no en exclusivitat, sinó que havia fet un desplegament de la qüestió per tractar-ho d'una forma més transversal, però coincidim completament amb la companya que ens calen dades sectorials precisament per tenir tots aquests indicadors, no només perquè ens poden resultar útils per fer el seguiment del seu compliment, sinó perquè les dades, a banda del testimoni, han estat sempre una de les eines del motor i canvi del moviment i la lluita feminista.

Sense les dades i les estadístiques és possible que la bretxa salarial, per posar-ne un exemple, encara fos només una sensació, una percepció o un sentiment de les dones respecte als seus companys homes. Sense les dades, sense posar-hi els nombres, amb la seva objectivitat, la feina és molt més lenta i feixuga. I la pedagogia està molt bé, i la podem fer tant com calgui, però cal fer una sensibilització social sobre les discriminacions que patim les dones en qualsevol dels àmbits. Però si la pedagogia no l'acompanyem de resultats i de dades objectives, difícilment podrem fer un pas endavant.

Per això trobem del tot necessari que, de forma sectorial, puguem tenir accés a tota la informació desglossada. I avançar que l'esborrany del Pla estratègic de polítiques d'equitat de gènere 2018-2021 ja contempla no només la transversalització de gènere, sinó que especifica en un apartat les polítiques culturals amb perspectiva.

Les dones del món de la cultura, la cultura ja en si precaritzada, no poden patir aquesta doble precarització, i, per tant, hem de garantir l'equitat amb programacions, equipaments, ajuts i creació.

Si volem que el nostre sector cultural respongui a la societat que tenim, i que no tenim a la Mesa del Parlament, per exemple, i sigui al més democràtica possible, no ens podem permetre unes polítiques públiques que fomentin l'eterna discriminació de les dones.

Ens calen quotes, de les quals parlava ara el diputat Francesc Ten, ens calen les quotes; ens cal encara la discriminació positiva; ens cal que visibilitzem les dones creadores; ens calen dones a la direcció, a la producció, i no només amb personatges de ficció femenins que perpetuïn les desigualtats que ja patim a la vida quotidiana. I, com que necessitem totes les mesures que tinguem al nostre abast per poder assolir aquesta igualtat efectiva, que per altra banda fa tant de temps que reclamem, com que les necessitem totes, ens calen també les dades objectives, que és el que demana aquesta proposta.

La companya Elisenda ha començat la seva intervenció amb dades objectives; jo en tenia unes quantes. Si tenim aquestes dades de directores, guionistes i productores és precisament per la feina que fan Dones Visuals, i això és una eina que nosaltres tenim. Voldria afegir-ne unes quantes.

Directores d'orquestra, que venim d'una proposta de resolució que en parla, n'hi ha només un 5%; jurats als premis literaris, un 30; solistes, un 27,27, i presència en els centres d'art, un 14. Jo tinc aquestes dades perquè hi ha gent que s'hi esforça, però el que volem és que ho puguem fer de forma institucional perquè ens puguin ajudar a assolir aquesta igualtat efectiva.

Celebrem, doncs, que el Govern ja ho contempli. Agraïm al Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem que hagi posat sobre la taula un debat tan necessari com aquest.

Hi votarem, com no podia ser d'una altra forma, a favor, i ens comprometem des del Grup Parlamentari Republicà, doncs, en el moment en què tinguem totes aquestes dades sectorials, a fiscalitzar-les i a perseguir que aquestes quotes i aquestes demandes que fem des de la Comissió de Cultura finalment es compleixin.

Gràcies.

El president

Com que no s'han presentat esmenes, demanaria l'assentiment de tothom a la seva aprovació, i tothom s'ha manifestat a favor. Els sembla bé? Sí.

Elisenda Alamany Gutiérrez

Jo volia agrair a tothom que doni el seu vot favorable. M'hauria agradat que també hi hagués la CUP i el Partit Popular, perquè així ja seria com per unanimitat. I només dir això, que la cultura catalana no ha excel·lit encara, no ha assolit el seu màxim de qualitat, perquè les dones no hi som representades. I si la cultura ha de representar la societat que té al davant, és obvi que ara mateix no l'està representant, i, si nosaltres podem posar el nostre granet de sorra perquè això pugui capgirar-se, doncs som-hi.

Gràcies.

El president

Molt bé. Hem aprovat, doncs, per assentiment.

Dir també que tenim pendent una entrevista, oi, Elisenda?, amb Dones Visuals, que ens han demanat que fem un dia una reunió de tots els portaveus i persones de tots els grups perquè ens puguin explicar la feina que fan i buscar complicitats.

Proposta de resolució sobre el jaciment arqueològic de la Cova Gran, de Santa Linya

250-00331/12

Molt bé. Anem per la tercera proposta de resolució. Elisenda, té novament la paraula.

Elisenda Alamany Gutiérrez

Sí. En aquest cas fa referència al jaciment arqueològic de la Cova Gran, de Santa Linya. Crec que a tothom li han fet arribar ja la refosa dels punts 2 i 3, que era el canvi que hi havia respecte a la proposta original. Com que l'han llegit, bàsicament llegeixo una mica la introducció, i passem a la votació dels punts, si els sembla bé.

Com saben, la Cova Gran de Santa Linya forma un jaciment arqueològic que es troba a la comarca de la Noguera i es va descobrir l'any 2002, i el 2013 va ser declarada bé cultural d'interès nacional. Durant els primers dies de juliol del 2016 van ser trobats uns gravats paleolítics, que són els primers gravats documentats a Catalunya d'aquest període, fet que els converteix en la manifestació artística més antiga del país.

La cova de Santa Linya ara mateix també és un pol d'atracció per a l'escalada esportiva, i això fa que el desenvolupament de les dues activitats, l'arqueològica i l'esportiva, hagin hagut de conuiu els darrers anys.

Per protegir el jaciment, el Servei de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya va decidir tancar part de la cova, encara que queden àrees d'excavació fora del perímetre tancat. És així com actualment els gravats es troben a la zona de lliure accés on es practica l'escalada.

És important i necessari, o així ho creu el meu grup parlamentari, que, per preservar aquest jaciment amb les seves descobertes d'alt valor cultural, s'augmenti la zona de protecció i se'n fomenti el coneixement, i la proposta, doncs, va en la línia d'incloure dins la declaració de bé cultural d'interès nacional la regulació de l'esca-

lada en el jaciment, ja que aquesta activitat no s'hi va incloure, i els punts 2 i 3 que, com els deia, s'han refòs en un de sol. Crec que tots els grups parlamentaris l'han pogut llegir; per tant, no cal que el rellegeixi, i passem a la votació. Bé, no, a la votació, no; han d'intervenir abans. És que tinc ganes de menjar-me els panellets ja.

(Rialles.)

Sí, sí. No, no. Piano, piano –piano, piano.

El president

Han presentat esmenes dos grups. Comencem pel Grup Junts per Catalunya, diputat Xavier Quinquilà.

Xavier Quinquilà Durich

Gràcies, president. Res, seré ràpid. Total acord a la proposta i, en tot cas, també agrair a Catalunya en Comú Podem, doncs, això, que hagi acceptat, diguem-ne, les millores, que em sembla que d'alguna manera arrodoneixen la proposta de resolució de protecció d'un espai que és un petit paradís enclavat en un barranc a la serra del Mont-roig –jo tinc la sort de conèixer-lo i us el recomano–, però, en qualsevol cas, que té dos eixos bàsics, com molt bé ha explicat l'Elisenda en la seva exposició, que és aquesta necessitat de protegir aquest espai, en tant que és un BCIN i en tant, doncs, que hi ha encara..., malgrat que s'han anat fent actuacions en els darrers anys, és cert que encara hi ha una zona recentment excavada i que cal acabar de protegir. I tot això també buscant aquest equilibri necessari amb una activitat que també dona molta referència a aquest enclavament i que també genera molta activitat a la zona, que és l'activitat d'escalada.

Jo, en tot cas, sí que voldria fer una apel·lació que les solucions finals s'intentessin buscar també des del diàleg i des del consens, justament amb un sector que també és un sector que, al final, també ens ajuda a posar en valor en aquest cas patrimoni natural.

I amb aquesta voluntat de posar en valor, doncs, total acord a fer-ho amb aquesta idea que sigui en els àmbits educatiu, turístic, etcètera, i sobretot procurant que l'àmbit de la recerca quedi també preservat adequadament.

El president

Moltes gràcies.

Té la paraula la diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bé, nosaltres, al primer punt, que versa sobre la regulació de la pràctica de l'escalada esportiva, hi votarem a favor, matisant que les mesures ja han estat adoptades pel Departament de Cultura i que, per tant, instem en tot cas el Govern a continuar en la mateixa línia.

El segon punt també el votarem a favor, perquè el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem ha considerat que, per afavorir el consens i perquè no variava la intenció política, en tot cas, de la proposta de resolució, tenia en compte la nostra esmena de supressió de l'última frase, perquè pensàvem que l'estratègia ha de ser específica per a la Cova Gran i que no havíem de treballar amb cap apriorisme, tot i la recomanació que finalment ha quedat inclosa respecte a la Roca dels Bous, ja que l'objectiu del departament ha estat en tot moment intentar un major grau de protecció a tots els nivells, física i jurídica. I valorem positivament i agraiem a la seva portaveu que hagi eliminat l'últim punt, que l'ha fusionat amb el segon, acceptant les esmenes per treballar de la millor manera, amb consens i anteposant els interessos culturals als posicionaments tancats.

I, en tot cas, deixo que la diputada Alamany expliqui com han quedat finalment els dos punts, que ja ens ho ha explicat una miqueta al principi, que han quedat en un de sol i que crec que ja han llegit tots i totes.

Gràcies.

El president

Diputat Héctor Amelló.

Héctor Amelló Montiu

Muchas gracias, presidente. Bueno, muy brevemente. Nosotros sí votaremos que sí a esta propuesta. Creemos que el patrimonio hay que conservarlo, hay que ponerlo en valor; así hemos traído nosotros también algunas propuestas en este sentido de defensa del patrimonio. Por lo tanto, el patrimonio forma parte de nuestra historia, dice también de dónde venimos y hacia dónde podemos estar yendo, y, por lo tanto, vamos a apoyar la propuesta.

El president

Senyor diputat Rafel Bruguera, si us plau.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; president, gràcies. En la mateixa línia, donarem suport, tal com ha quedat, a la proposta de resolució amb la signatura de les transaccions.

Gràcies.

El president

La senyora diputada Alamany pot explicar exactament... És aquest text, no? (*Veus de fons.*) Potser sí, per...

Elisenda Alamany Gutiérrez

Sí, d'acord. Sí, la refosa dels punts 2 i 3 diu el següent: «Establir els mecanismes adients per a la protecció dels gravats de la Cova de Santa Linya tancant la zona a l'escalada per potenciar el seu valor educatiu i de conscienciació en els valors patrimonials, fent la zona visitable per a grups escolars com al públic en general, o vehiculant i desenvolupant tota una línia de transferència del coneixement cap a la societat de la recerca científica que es porta a terme al jaciment des de fa més de quinze anys mitjançant una estratègia molt semblant a la que s'ha desenvolupat al jaciment neandertal de la Roca dels Bous.»

Tot això sense cap punt, eh? (*Rialles. Veus de fons.*)

El president

(*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.*) ...queda igual, no? Tothom ho té clar, no? (*Veus de fons.*) Sí? Ho votem tot junt? Molt bé.

Per assentiment? Héctor, votem per assentiment? Els sembla bé? (*Pausa.*) Sí? A tothom li sembla bé? Perfecte.

El president

Rafel Bruguera té la paraula...

Proposta de resolució sobre el fons de l'editorial Anagrama

250-00351/12

...per a la quarta proposta de resolució.

Rafel Bruguera Batalla

Gràcies, president. Aquesta proposta de resolució parteix d'una preocupació, no? I la preocupació és que creiem que Barcelona està mancada d'un millor arxiu de l'edició. És veritat que en el marc de la Biblioteca Nacional de Catalunya hi ha el projecte de Patrimoni d'editors i editats de Catalunya, però entenem que s'hauria d'impulsar d'una manera molt més ferma i molt més decidida.

En segon lloc, aquesta preocupació en concret pel fons de l'editorial Anagrama ve des del punt de vista que hi ha alguns antecedents que ens preocupen, i no ens agradaria que això passés amb el fons de l'editorial Anagrama. Seix Barral, el fons

de Seix Barral, malauradament, va desaparèixer, i el fons Tusquets, doncs, també, des del nostre punt de vista, malauradament no s'ha quedat a Barcelona, sinó que ha anat a la Biblioteca Nacional de Espanya, no?

Per tant, creiem que, des d'un punt de vista general, reclamar, diguem-ne, que se sigui molt més proactiu a l'hora d'intentar preservar aquests fons editorials, i més en una ciutat com la de Barcelona, que és la capital espanyola de l'edició i una de les líders mundials de l'edició. I, per tant, simplement, doncs, volíem posar de manifest que des de la Generalitat es facin els esforços possibles perquè el fons de l'editorial Anagrama es pugui quedar no només a Catalunya, sinó, en concret, a Barcelona.

I, per tant, també ja ho anuncio –no faré ús del segon torn d'intervenció–, que hem transaccionat amb els grups parlamentaris que donen suport al Govern, i que, per tant, creiem que ha quedat prou arrodonida aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Com que han presentat esmenes, té la paraula el diputat Francesc Ten.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, president. Primer de tot volia agrair la facilitat i la predisposició del diputat Bruguera per poder transaccionar amb aquestes esmenes.

Després, nosaltres, el sentit de les esmenes que hem fet..., ha estat, una mica, també per acabar d'adequar el punt justament d'acord a la realitat actual. Ens consta que ja s'ha treballat a intentar..., s'han començat converses amb Anagrama i amb el seu director, que en fou, el senyor Herralde, per aconseguir, justament, el sentit de l'acord aquest, que és intentar que el fons d'Anagrama passi al fons de la Biblioteca de Catalunya i a aquest instrument que és el Patrimoni d'editors i editats a Catalunya.

En la transacció hem volgut comprometre'ns, perquè sabem que s'hi està treballant, en una data. I aquest ha estat, una mica, el sentit de la nostra esmena i, una mica, la demostració que la feina, aquesta intensificació de la feina i aquest treball, doncs, ja s'està portant a terme.

Jo, si m'ho permet el senyor Rafel Bruguera, i d'una manera així riallera, li faria algun matís en l'exposició de motius, perquè no m'acabo de creure la poca sensibilitat de la Generalitat de Catalunya en aquest camp. És evident que no m'ho acabo de creure –i ho dic «d'una manera riallera» per dir que no m'ho crec gens, eh?–, perquè justament la Biblioteca de Catalunya, d'una manera molt proactiva, ha començat amb aquet patrimoni d'editors i editats. Ja hi ha Gustavo Gili, que ha deixat el fons a la Biblioteca de Catalunya; Plaza & Janés, també; Grijalbo, també. I, si féssim un buidatge de les moltes editorials que estan informades allà dins, veuríem com moltes altres editorials de mesura més menuda, doncs, també han fet donatiu del fons a la Biblioteca de Catalunya.

També ens parla, a l'exposició de motius, que cal evitar que surti de Catalunya. Evidentment. I nosaltres, justament per això, ens apuntem a aquesta proposta de resolució. Però també som conscients que l'èxit d'aquesta operació no està tot en mans de l'Administració. Però jo confio molt que l'operació aquesta pugui acabar bé, perquè Anagrama ha tingut..., i no soc jo ni hauria de dir..., «la gran vinculació amb Barcelona».

Encara el dia 26 –fa quatre dies– hi havia un article del senyor Fernando García a *La Vanguardia* que ens parlava del discurs que el senyor Herralde va fer a Madrid, en el Caixaforum, en una activitat de mecenatge que portava, em sembla, el Gremi de Galeristes. I el discurs del senyor Herralde es titulava «Per amor a l'art». Jo tinc molta confiança que, amb aquesta filosofia del senyor Herralde, de «Per amor a l'art», aquesta operació d'Anagrama es quedi a la ciutat que tant l'ha estimat i..., mútuament, és un amor recíproc entre Anagrama i Barcelona.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula el diputat Josep Maria Jové.

Josep M. Jové i Lladó

Moltes gràcies, president. Després de les dues exposicions que em precedeixen, algun comentari, però poca cosa més a afegir.

Senyor Bruguera, és evident, entenc, eh?, que tots compartim que Barcelona és una capital mundial a nivell del sector de l'edició. És evident que ens en sentim orgullosos tots nosaltres i qualsevol govern de Catalunya, tots els que hi ha hagut.

Dir, com no pot ser d'una altra manera, que també ens sentim orgullosos tant de l'arxiu com de la mateixa editorial Anagrama, nascuda a casa nostra, nascuda a Barcelona. Una editorial que té un dels millors catàlegs literaris a nivell mundial en qualsevol llengua, i que tenim la sort, gràcies a la iniciativa del senyor Herralde i dels editors que l'estan tirant endavant, que fa pocs anys s'ha recuperat l'edició en català..., traduccions, però també la publicació de llibres de plomes catalanes.

Vostè sap també que, des de fa anys i abans que l'editorial fos venuda a un grup editorial estranger, la Generalitat ja ha tingut contactes per tal de poder gestionar en un futur l'arxiu d'aquesta editorial, l'arxiu d'Anagrama; que s'està treballant en la seva catalogació –que hi estan treballant en aquests moments tres persones–; que els contactes són constants amb la Generalitat... I, evidentment, vull pensar..., ho penso, n'estic convençut, com deia el diputat Ten, que m'ha precedit, que és voluntat del Govern que aquest arxiu es quedi a Barcelona, es quedi a Catalunya, i que s'hi estan dedicant tots els esforços. Si no és així –si no és així–, també agrairia que ens ho diguessin, i que ens diguessin concretament on es podrien dedicar més esforços.

Perquè també entenc que aquesta voluntat del Govern de la Generalitat que aquest arxiu es quedi a Catalunya, es quedi a Barcelona, que és on ha nascut, on s'ha creat, creiem que és la mateixa voluntat que la del Govern de l'Estat. Entenem que el Govern de l'Estat també vol que aquest arxiu es quedi a Barcelona. I, jo no, però segurament vostè deu tenir més bons contactes i podrà fer les gestions oportunes perquè la Biblioteca Nacional o el Govern de l'Estat, o el Ministerio de Cultura, actuïn amb lleialtat institucional i permetin, ajudin que aquest llegat, aquest arxiu, es quedi a la ciutat que el va veure néixer, que no és altra que Barcelona.

Moltíssimes gràcies. Hi votarem a favor.

El president

Té la paraula la diputada Blanca Victoria Navarro, del Grup de Ciutadans.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Bé, bona tarda. El tema que hi ha aquí en qüestió, sembla, amb el fons aquest de l'arxiu de l'editorial Anagrama, és que, igual que ha passat amb el de Seix Barral i amb el de Tusquets, el punt que tenen en comú és que la majoria del contingut d'aquest fons són autors catalans que han escrit la seva obra en castellà, en espanyol. Doncs, clar, realment el que està de fons és el tema de la llengua, vulguis o no.

I, bé, només recordar que les lletres catalanes estan escrites en català, en castellà i en aranès, i que la cultura catalana és una cultura trilingüe, i que tan catalana és la literatura escrita pels autors catalans en català com la literatura escrita pels autors catalans en castellà. I això, doncs, no deixa de ser..., bé, passa per sobre dels interessos d'una gran part de la població de Catalunya, que és més de la meitat de ciutadans, que consideren que aquesta llengua castellana, la llengua espanyola, és la seva llengua.

I, evidentment, votarem a favor que l'arxiu de l'editorial Anagrama es quedi a la Biblioteca de Catalunya.

El president

Diputada Alamany, té la paraula.

Elisenda Alamany Gutiérrez

Sí, compartim..., comparteixo plenament el contingut d'aquesta proposta sobre el fons de l'editorial Anagrama. Pensem... No vull afegir gaire cosa més, perquè crec que ara ja ho estem embolicant amb d'altres coses que crec que no són pertinents, o almenys aquesta és la meva opinió. Creiem que Catalunya ha de continuar sent capdavantera en aquest àmbit i, per tant, nosaltres donarem suport a tot allò que sigui dedicar tots els esforços necessaris a preservar aquest sector.

Per tant, hi votarem a favor.

El president

Diputat Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; no, volia fer ús de la paraula, però..., i tampoc sense ànim de reobrir cap polèmica.

En primer lloc, agrair als grups parlamentaris el suport a la proposta de resolució i reafirmar-me en la poca sensibilitat. Sí, sí, poca sensibilitat. I no em refereixo tant al fons Tusquets, que hi pot haver raons per les quals..., en fi, malgrat que hi pugui haver hagut gestions –no ho conec a fons– per part de la Generalitat o per part de la Biblioteca de Catalunya, doncs aquest fons no s'hagi quedat aquí. Però, per exemple, una prova de la manca de política proactiva, eh?... El senyor Francesc Ten ha dit: «No, és que hi han moltes editorials i molts fons editorials que venen a...» No, no, si això ja ens sembla molt bé; el problema no és aquest. El problema és els que, per la raó que siguin, no hi van, no ho ofereixen, i la Generalitat, per tant, no fa una política proactiva. I un exemple n'és el cas de l'editorial Seix Barral, que va desaparèixer, que ha desaparegut, o almenys una bona part ha desaparegut.

Res més. Moltes gràcies.

El president

Podem votar-ho per assentiment de tots els grups que s'han manifestat? Sí? (*Pausa.*) Perfecte.

Doncs ho donem per aprovat.

És un èxit. Gràcies a tots pel bon tarannà i la col·laboració. Hem acabat amb un quart d'hora d'anticipació, eh? Fantàstic!

La sessió s'aixeca a tres quarts de set del vespre i un minut.